ទីលានស្ទឹងមានជ័យមុនគំរោងសាកល្បង (ខែកញ្ញា ២០០៣)

ទីលានស្ទឹងមានជ័យគំរោងសាកល្បង (ខែមិនា ២០០៤)

Plate 1: ការកែលំអរទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

ការចាក់សំណល់

ក្នុងតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម

ការចាក់សំណល់

ក្នុងតំបន់គេហដ្ឋានធម្មតា

ការប្រមូលសំណល់

ការប្រមូលសំណល់ដោយក្រុមជួយខ្លួនឯង

ការប្រមូលសំណល់

ការប្រមូលសំណល់ដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន

ការកែច្នៃ

អ្នកទិញសំណល់កែច្នៃ (អេតចាយ)

ការកែច្នៃ

ការទុកដាក់សំណល់កែច្នៃនៅផ្ទះ

Plate 2: ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន នការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនាទីក្រុងភ្នំពេញ

ការកែច្នៃ

ហាងកែច្នៃ

ការកែច្នៃ

សំណល់សំភារៈសំណង់

ទីលានចុងក្រោយ

ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

ទីលានចុងក្រោយ

ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

ទីលានចុងក្រោយ

ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

ការញែកសំណល់

ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ

Plate 3: ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន នការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនាទីក្រុងភ្នំពេញ

សកម្មភាព NGO: PSE
កម្មវិធីអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធសំរាប់កុមាររើសសំរាម

សកម្មភាព NGO: VCAO
សាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

សកម្មភាព NGO: World Vision Cambodia
កម្មវិធីអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធសំរាប់កុមាររើសសំរាម

សកម្មភាព NGO: CSARO
ការផលិតជីកំប៉ុស

ការចាក់សំណល់ខុសច្បាប់

ការចាក់សំណល់ខុសច្បាប់

Plate 4: ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន នការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនាទីក្រុងភ្នំពេញ

WACS:
ការប្រមូលសំណល់ពីគេហដ្ឋាន

WACS:
ការថ្លឹងសំណល់ប្រមូលពីសំណល់ពីគេហដ្ឋាន

WACS:
ការបែងចែកសំណល់ដើម្បីផលិតជីកំប៉ុស

WACS:
ការបែងចែកសំណល់ដើម្បីផលិតជីកំប៉ុស

POS
ការធ្វើសំភាសន៍ស្ទង់មតិ

POS
ការធ្វើសំភាសន៍ស្ទង់មតិ

Plate 5: ការសិក្សា

SES
ការប្រជុំក្រុមគោលដៅ(អ្នករើសសំរាម)

SES
ការប្រជុំបន្ថែម (អ្នករើសសំរាម)

ការសិក្សាលើសហគ្រាស

ការសិក្សាលើវិទ្យាស្ថានវេជ្ជសាស្ត្រ

ការសិក្សាលើសហគ្រាស

ការសិក្សាលើវិទ្យាស្ថានវេជ្ជសាស្ត្រ

Plate 6: ការសិក្សា

ការសិក្សាលើការកែច្នៃ

សហគ្រាសកែច្នៃក្រដាស

ការសិក្សាលើការកែច្នៃ

សហគ្រាសកែច្នៃដែក

ការសិក្សាលើការកែច្នៃ

សំណល់ដែកសំរាប់កែច្នៃនៅរោងជាងសិប្បកម្ម

ការសិក្សាលើការកែច្នៃ

សហគ្រាសកែច្នៃជ័រ

ការសិក្សាភូមិសាស្ត្រទីលានស្ទឹងមានជ័យ

ការសិក្សាលើគុណភាពទឹក

Plate 7: ការសិក្សា

អាងចំរោះទឹកសំអុយ(កំពុងសាងសង់)

ការសាងសង់ផ្លូវធំក្នុងទីលាន

ការសាងសង់ប្លុកគំរូ

ការសាងសង់ទំនប់ការពារ

ប្លុកគំរូ និងបំពង់យកឧស្ម័ន

ការប្រើប្រាស់ឧស្ម័ន(សំរាប់ផលិតធ្យូង)
CDM Project by Japan's MOE

Plate 8: គំរោងសាកល្បង

ការកែលំអរទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ (1)

ការប្រជុំសហគមន៍
ពីបទបញ្ហារើសសំរាម

ការចុះបញ្ជីអ្នករើសសំរាម
នៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ

ការសាងសង់កន្លែងចាក់សំរាម

ការបែងចែកតំបន់ការងារ(តំបន់រើសសំរាម)

ការបែកចែកតំបន់ការងារ
(តំបន់ចាក់សំរាម)

ការប្រជុំក្រុមការងារ
(JICA team, PPWM, VCAO, Police, Waste Picker Assistants)

Plate 9: គំរោងសាកល្បង

ការកែលំអរទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជយ (2)

ការប្រជុំសហគមន៍

ការកែលំអរផ្លូវដោយចូលរួមពីសហគមន៍

ការបង្ហាញពីរថយន្តដឹកសំរាម

ធុងសំរាមតាមផ្លូវ

ការប្រមូលសំរាមដោយក្រុមជួយខ្លួនឯង

យុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈនៅជ្រោយចង្វារ

Plate 10: គំរោងសាកល្បង

ការកែលំអរប្រពន្ធប្រមូលសំណល់

សង្កាត់មនោរម្យមុនគំរោងសាកល្បង

ការសិក្សាជាមូលដ្ឋាននៅសង្កាត់មនោរម្យ

ការប្រជុំសហគមន៍នៅបឹងត្របែក

យុទ្ធនាការបោសសំអាត

គំរោងសាកល្បង២ ការអប់រំសាធារណ២

ការសាងសង់ជញ្ជីងថ្លឹង

បណ្តុះបណ្តាលលើការប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រ

Plate 11: គំរោងសាកល្បង

ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

ការសិក្សាទីផ្សារជីកំប៉ុស្ត

ការសិក្សាទីផ្សារជីកំប៉ុស្ត

ការសិក្សានៅទីលានកសិដ្ឋាន

ការសិក្សានៅទីលានកសិដ្ឋាន

ការសិក្សានៅទីលានកសិដ្ឋាន

ការផលិតជីកំប៉ុស្តនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ

Plate 12: គំរោងសាកល្បង

ការអភិវឌ្ឍន៍និងជំរុញទីផ្សារជីកំប៉ុស្តសំណល់ទីក្រុង

ការសិក្សាលើការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ការសិក្សាលើការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

ការជួបជុំជាសាធារណៈលើកទីមួយ ការជួបជុំជាសាធារណៈលើកទីមួយ

ការជួបជុំជាសាធារណៈលើកទីពីរ ការជួបជុំជាសាធារណៈលើកទីពីរ

Plate 13: ការសិក្សាអំពីការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
លើគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទីលានដង្កោ

ការបណ្តុះបណ្តាលសមភាគីនៅឡាវ

ការបណ្តុះបណ្តាលសមភាគីនៅឡាវ
(ទស្សនកិច្ចសិក្សា)

ការបណ្តុះបណ្តាលសមភាគីនៅសាលាក្រុងភ្នំពេញ

ការបណ្តុះបណ្តាលសមភាគីនៅសាលាក្រុងភ្នំពេញ
(ទស្សនកិច្ចសិក្សានៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ)

សិក្ខាសាលាពីការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា

សិក្ខាសាលាពី **3R**
(ទស្សនកិច្ចសិក្សាហាងកែច្នៃនៅស្ទឹងមានជ័យ)

Plate 14: ការកសាងសមត្ថភាព

មាតិកា

អារម្ភកថា

លិខិតផ្ទេរ

ចំនុចសំខាន់ៗនៃផែនការមេ

ផែនទីស្តីពីតំបន់សិក្សា i

រូបភាព ii

មាតិកា xvii

បញ្ជីតារាង xxi

បញ្ជីរូបភាព xxiii

បញ្ជីអក្សរកាត់ xxiv

1 គំរោងការសិក្សា 1-1

1.1 ប្រវត្តិ 1-1

1.2 គំរោងសិក្សា 1-2

1.3 គោលបំណង និងតំបន់សិក្សា 1-3

1.3.1 គោលបំណង 1-3

1.3.2 តំបន់សិក្សា 1-3

1.3.3 សំណល់ដែលមានក្នុងតំបន់សិក្សា 1-4

1.4 គោលនយោបាយគ្រឹះនៃការសិក្សា 1-4

1.5 ពេលវេលានៃការសិក្សា 1-5

1.6 ការរៀបចំការសិក្សា 1-5

1.6.1 សមាជិកក្រុមសិក្សា 1-5

1.6.2 សមាជិកជាបុគ្គលិកសមភាគី 1-6

1.7 ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា 1-6

1.8 របាយការណ៍ 1-6

1.9 ឯកសារបន្ទុករបស់ *JICA* លើការពិចារណាលើបរិស្ថាន និងសង្គម 1-8

2 ស្ថានភាពនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន 2-1

2.1 ស្ថានភាពនៅតំបន់សិក្សាបច្ចុប្បន្ន 2-1
2.1.1 បរិស្ថានធម្មជាតិ 2-1
2.1.2 ចំនួនប្រជាជន 2-1
2.1.3 រចនាសម្ព័ន្ធទីប្រជុំជន 2-2
2.1.4 ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច 2-3

2.2 មូលដ្ឋានស្រាវជ្រាវ 2-3
2.2.1 ការបង្កើតសំណល់ និងបរិមាណចាក់ 2-4
2.2.2 សមាសភាពសំណល់ 2-4
2.2.3 សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ និងសំណល់ឧស្សាហកម្ម 2-5
2.2.4 លំហូរសំណល់ 2-6

2.3 ការវាយតម្លៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន 2-8
2.3.1 សង្ខេបប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន 2-8
2.3.2 ការវាយតម្លៃលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន 2-12
2.3.3 បញ្ហាបច្ចុប្បន្នពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង 2-21

3 ផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង 3-1

3.1 ផែនការមេ 3-1
3.1.1 គោលបំណង 3-1
3.1.2 ឆ្នាំគោលដៅ 3-1

3.2 គ្របខ័ណ្ឌការងារសំរាប់ធ្វើផែនការមេ 3-2
3.2.1 ការព្យាករណ៍ចំនួនប្រជាជន 3-2
3.2.2 គ្របខ័ណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច 3-3
3.2.3 ព្យាករណ៍បរិមាណ និងសមាសភាពសំណល់នាពេលអនាគត 3-3
3.2.4 ព្យាករណ៍សំណល់ឧស្សាហកម្ម និងវេជ្ជសាស្ត្រ 3-5

3.3 ការជ្រើសរើសប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសប្រសើរបំផុត 3-6

3.4 បញ្ហាស្ថាប័ន 3-7
3.4.1 ប្រព័ន្ធច្បាប់ 3-7
3.4.2 រដ្ឋបាល និងការរៀបចំ 3-9
3.4.3 ដៃគូសាធារណៈ និងឯកជន 3-10
3.4.4 ការកសាងសមត្ថភាព 3-12

3.5 តួលេខគោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ផែនការមេ 3-12
3.5.1 តួលេខគោលដៅ 3-12
3.5.2 យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីសំរេចគោលដៅ 3-13

3.5.3 លំហូរសំណល់នាពេលអនាគត..3-24

3.5.4 ផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង..3-27

3.5.5 គំរោងអាទិភាព..3-31

3.5.6 ប្លង់ទីតាំងសំរាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនាពេលអនាគត..3-32

3.5.7 កម្មវិធីអនុវត្ត..3-34

3.5.8 ថ្លៃដើមគំរោង..3-35

3.5.9 ការវាយតម្លៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់ផែនការមេ..3-35

4 គំរោងសាកល្បង..4-1

4.1 ការជ្រើសរើសគំរោងសាកល្បង..4-1

4.2 ការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ..4-1

4.2.1 ខ្លឹមសាសំខាន់ៗ នៃការកែលំអ..4-1

4.2.2 លទ្ធផលការសិក្សា..4-5

4.2.3 បញ្ហាច្រកចូលទីតាំងចាក់ និងបញ្ហានានា..4-9

4.2.4 កិច្ចការដែលត្រូវធ្វើដោយសាលាក្រុង និងរដ្ឋាករ..4-10

4.3 ការកែលំអប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម..4-12

4.3.1 ការណែនាំប្រព័ន្ធប្រមូលដោយធុងសំរាមធំ..4-12

4.3.2 ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម..4-16

4.4 ការអប់រំជាសារធារណ..4-22

4.4.1 ផែនការគំរោង..4-22

4.4.2 គំហើញនៃការសិក្សា..4-23

4.5 ការអភិវឌ្ឍន៏ និងការបង្កើនទីផ្សារជីកំប៉ុស្ត..4-24

4.5.1 ចំណុចសំខាន់ៗនៃការសិក្សា..4-24

4.5.2 លទ្ធផលនៃការសិក្សា..4-25

4.6 ការអភិវឌ្ឍន៏ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធទិន្នន័យរបស់ រ.គ.ស.ត..4-25

4.6.1 ចំនុចសំខាន់ៗនៃការអភិវឌ្ឍន៏..4-25

4.6.2 លទ្ធផលការសិក្សា..4-26

5 ការកសាងសមត្ថភាព..5-1

5.1 គោលបំណងនិងវិធីសាស្ត្រ..5-1

5.1.1 គោលបំណង..5-1

5.1.2 វិធីសាស្ត្រ..5-1

5.2 កសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈការអនុវត្តន៍គំរោងសាកល្បង.......5-1
5.2.1 ការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ.......5-1
5.2.2 ការកែលំអប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម.......5-3
5.2.3 យុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈ.......5-5
5.2.4 ការបង្កើតប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំ (ក្រោមគំរោងសាកល្បងនៃការកែលំអទីលានស្ទឹងមានជ័យ.......5-7

5.3 ការកសាងសមត្ថភាពតាមរយៈធ្វើសិក្ខាសាលា ជាដើម.......5-7

6 ការសិក្សាពីលទ្ធភាពនៃគំរោង.......5-1

6.1 ការជ្រើសរើសគំរោងអាទិភាព.......6-1

6.2 ផែនការអភិវឌ្ឍន៏ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ.......6-1
6.2.1 គោលគំនិតរៀបចំ.......6-1
6.2.2 បរិស្ថានធម្មជាតិនៃទីតាំងគំរោងនៅដង្កោ.......6-1
6.2.3 ការរៀបចំចំណុចសំខាន់ៗ.......6-2
6.2.4 ការវាយតំលៃគំរោង.......6-8

6.3 គំរោងពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម.......6-17
6.3.1 គោលគំនិតរៀបចំ.......6-17
6.3.2 ការរៀបចំចំណុចសំខាន់ៗ.......6-18
6.3.3 ការវាយតំលៃគំរោង.......6-23

6.4 គំរោងបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ.......6-28
6.4.1 គោលគំនិតក្នុងការរៀបចំ.......6-28
6.4.2 ការរៀបចំចំណុចសំខាន់ៗ.......6-28
6.4.3 ការវាយតំលៃគំរោង.......6-31

7 ការសន្និដ្ឋាន និងការផ្តល់អនុសាសន៏.......7-1

7.1 ការសន្និដ្ឋាន.......7-1
7.1.1 បញ្ហាផ្សេងៗលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនាទីក្រុងភ្នំពេញនាពេលបច្ចុប្បន្ន.......7-1
7.1.2 ផែនការមេ.......7-2
7.1.3 គំរោងអទិភាព.......7-5
7.1.4 បញ្ហានៃការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹងដ៏ទៃទៀត និងវិធានការណែនាំ.......7-8

7.2 អនុសាសន៏.......7-9

7.2.1 អនុសាសន៍សំរាប់ការកែលំអរផែនការមេ.......7-9

បញ្ជីតារាង

Page:

Table 2-1: ចំនួនប្រជាជន ដង់ស៊ីតេប្រជាជន និងចំនួនផ្ទះ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ 2-2
Table 2-2: អាត្រាបង្កើតសំណល់ និងបរិមាណចាក់ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ 2-4
Table 2-3: ការប្រៀបធៀបសមាសភាពសំណល់ដែលចាក់ពីផ្ទះ 2-4
Table 2-4: បរិមាណសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ បង្កើតក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ 2-5
Table 2-5: បរិមាណសំណល់ឧស្សាហកម្ម បង្កើតក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ 2-6
Table 2-6: ប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសបច្ចុប្បន្នក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ 2-8
Table 2-7: ប្រព័ន្ធស្ថាប័នបច្ចុប្បន្ន 2-11
Table 2-8: ការវាយតម្លៃស្ថានភាពគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញបច្ចុប្បន្ន 2-12
Table 3-1: ព្យាករណ៍ចំនួនប្រជាជន 3-2
Table 3-2: សន្ទស្សន៍សេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់សិក្សា 3-3
Table 3-3: ព្យាករណ៍អាត្រានៃការបង្កើតសំណល់ 3-4
Table 3-4: ព្យាករណ៍ចំនួនប្រភពចាក់សំណល 3-4
Table 3-5: ព្យាករណ៍បរិមាណបង្កើតសំណល់ 3-4
Table 3-6: ព្យាករណ៍សមាសភាពសំណល់ 3-5
Table 3-7: ព្យាករណ៍នៃការបង្កើតសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ 3-5
Table 3-8: ព្យាករណ៍នៃការបង្កើតសំណល់ឧស្សាហកម្ម 3-6
Table 3-9: ការជ្រើសរើសប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសប្រសើរបំផុត 3-9
Table 3-10: ចំណាត់ថ្នាក់សំណល់រឹង 3-8
Table 3-11: វិសាលភាពតំបន់ស្នើឡើងនូវតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរវាងសាលាក្រុង និងស៊ិនទ្រី 3-11
Table 3-12: តួលេខគោលដៅនៃផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងភ្នំពេញ 3-12
Table 3-13: យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីសំរេចគោលដៅផែនការមេគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង 3-14
Table 3-14: កម្មវិធីអនុវត្ត 3-35
Table 3-15: ថ្លៃដើមគំរោងសំរាប់ផែនការមេ 3-35
Table 3-16: ថ្លៃប្រមូល/ដឹកជញ្ជូនសំណល់រឹងក្រុង និងប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលាន ស្ទ.ម.ជ ដោយ រ.គ.ស.ភ 3-36
Table 3-17: បុរេល័ក្ខណ្ឌរបស់គំរោង 3-36
Table 3-18: អត្រាថ្លៃប៉ាន់ស្មានសំរាប់ការប្រមូលកាកសំនល់រឹងនៅតាមគេហដ្ឋាន 3-39
Table 3-19: អត្រាថ្លៃប៉ាន់ស្មានសំរាប់ការគ្រប់គ្រងកាកសំនល់រឹងនៅតាមគេហដ្ឋាន 3-39
Table 3-20: ការប្រៀបធៀបករណីមាន និងគ្មានជំនួយលើអត្រាថ្លៃដែលត្រូវការ 3-39
Table 3-21: ការសន្និដ្ឋានលើបរិមាណសំណល់ដែលចាក់ចោលដោយ រ.ក.ស.ភ និងស៊ិនទ្រី 3-40
Table 3-22: អត្រាថ្លៃប្រមូលសេវាដោយ រ.ក.ស.ភ 3-41
Table 3-23: អត្រាថ្លៃទីលានដែលត្រូវបង់ដោយគ្រួសារ 3-42
Table 3-24: អត្រាថ្លៃទីលានដែលត្រូវបង់ដោយគ្រួសារ 3-42
Table 3-25: ឆន្ទះ និងលទ្ធភាពរបស់គ្រួសារសំរាប់បង់ថ្លៃសេវានៅឆ្នាំ ២០០៣ 3-42
Table 3-26: ការទស្សន៍ទាយពីលទ្ធភាពនៃការបង់ថ្លៃសេវាដោយគ្រួសារនិមួយ ៗ 3-43
Table 4-1: ផែនការកែលំអទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ និងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ 4-2
Table 4-2: ការវិភាគលើប៉ារ៉ាម៉ែត្រនីមួយ ៗ 4-8

Table 4-3: ខ្លឹមសារសំខាន់ៗនៃតំបន់គោលដៅនៃការសាកល្បង 4-13
Table 4-4: ការកែលំអផ្លូវចូលនៅក្នុងតំបន់សាកល្បង 4-14
Table 4-5: លទ្ធផលនៃការប្រមូលថ្លៃសេវា (ខែមករា ២០០៤) 4-16
Table 4-6: តំបន់ និងចំនួនប្រជាពលរដ្ឋ ២០០៣ 4-17
Table 4-7: ចំនួនអតិថិជនតាមសង្កាត់ 4-17
Table 4-8: បរិមាណសំនល់ដែលត្រូវប្រមូលតាមតំបន់ 4-18
Table 4-9: លទ្ធភាពប្រមូលសំនល់របស់រដ្ឋាករ........4-19
Table 4-10: កាលវិភាគ 4-20
Table 4-11: បរិមាណសំនល់នៅ ៤សង្កាត់ 4-21
Table 4-12: ចំនួនអតិថិជន កិច្ចសន្យា និងបរិមាណប្រមូល 4-21
Table 5-1: ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈគំរោងសាកល្បងដើម្បីកែលំអទីលាន 5-2
Table 5-2: ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈគំរោងសាកល្បងដើម្បីកែលំអប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម 5-3
Table 5-3: ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈគំរោងសាកល្បងលើការអប់រំសាធារណ........5-5
Table 5-4: ការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធតាមរយៈកាធ្វើសិក្ខាសាលា........5-7
Table 6-1: បរិមាណចាក់ដែលបានប៉ាន់ស្មាន........6-2
Table 6-2: ផ្ទៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័នតាមផ្នែកដែលត្រូវសាងសង់ 6-3
Table 6-3: តារាងគ្រឿងចក្រសំរាប់ទីលាន 6-4
Table 6-4: តារាងបុគ្គលិកប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន........6-4
Table 6-5: តារាងបុគ្គលិកប្រតិបត្តិការណ៍ធ្វើជីកំប៉ុស្ត........6-5
Table 6-6: ផែនការត្រួតពិនិត្យទីលានដង្កោ........6-6
Table 6-7: ផែនការតម្លៃដើមគំរោងទីលានចាក់សំរាមដង្កោ (១,000ដុល្លាសហរដ្ឋ)........6-7
Table 6-8: បុរេលក្ខ័ណ្ឌសំរាប់ការវាយតំលៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់គំរោង........6-13
Table 6-9: អត្រាថ្លៃចាក់សំរាមនៅទីលាន និងលទ្ធភាពនៃហិរញ្ញវត្ថុ 6-14
Table 6-10: បុរេលក្ខ័ណ្ឌសំរាប់ការវាយតំលៃលើផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់គំរោងធ្វើជីកំប៉ុស្ដិ៍........6-15
Table 6-11: EIRR នៃគំរោងធ្វើជីកំប៉ុស 6-16
Table 6-12: ប្រជាជនដែលបានទទួលសេវាកម្មពីរដ្ឋាករប្រមូលសំនល់ 6-18
Table 6-13: បរិមាណប្រមូលដែលបានធ្វើផែនការ........6-19
Table 6-14: ការប្រើប្រាស់គ្រឿងចក្រ និងវិធីសាស្រ្តប្រមូលសំរាម........6-19
Table 6-15: គ្រឿងចក្រប្រមូលសំខាន់ៗ........6-20
Table 6-16: មន្រ្តីតំរូវការសំរាប់ការងារប្រមូលសំរាម 6-21
Table 6-17: ការវិនិយោគធនធានដែលត្រូវការសំរាប់ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម (១,000ដុល្លា) 6-22
Table 6-18: តំលៃប្រតិបត្តិការណ៍ និងការគ្រប់គ្រង (១,000ដុល្លា)........6-22
Table 6-19: តំលៃសំរាប់ការប្រមូលសំរាម(១,000ដុល្លា) 6-23
Table 6-20: តំលៃក្នុងមួយឯកតា........6-23
Table 6-21: បុរេលក្ខខ័ណ្ឌនៃការវាយតម្លៃហិរញ្ញវត្ថុ........6-25
Table 6-22: លទ្ធភាពហិរញ្ញកិច្ច និងអត្រាថ្លៃសេវា........6-26
Table 6-23: អត្រាប៉ាន់ស្មានសំរាប់គេហដ្ឋាន........6-26
Table 6-24: ការប៉ាន់ប្រមាណអត្រាតំលៃនៃការប្រមូលសំណល់សំរាប់គេហដ្ឋាន........6-27

Table 6-25: តំលៃគំរោងនៃការបិទទីលានស្ទឹងមានជ័យ (១,000ដុល្លា) 6-31
Table 6-26: ចំនួនអ្នករើសសំរាមនៅទីលានតាមការសង្កេត 6-32

បញ្ជីរូបភាព

Page:

Figure 1-1: ឋានានុក្រមផែនការ 1-4
Figure 2-1: លំហូរសំណល់ឆ្នាំ ២000៣ 2-7
Figure 3-1: លំហូរសំណល់ក្នុងឆ្នាំ ២00៧ 3-24
Figure 3-2: លំហូរសំណល់ក្នុងឆ្នាំ ២0១២ 3-25
Figure 3-3: លំហូរសំណល់ក្នុងឆ្នាំ ២0១៥ 3-26
Figure 3-4: ទីតាំងទីលានដង្កោ 3-32
Figure 3-5: រូបភាពភូមិសាស្ត្រតំបន់ដែលត្រូវជ្រើសរើស 3-33
Figure 3-6: ការផ្លាស់ប្តូរដីសំរាប់ទីលានថ្មី 3-34
Figure 4-1: ផែនការអភិវឌ្ឍន៏ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៅស្ទឹងមានជ័យ 4-3
Figure 4-2: ការពង្រីកតំបន់ចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ 4-6
Figure 4-3: The Picture of Samples 4-9
Figure 4-4: Algae grown in the treated leachate 4-9
Figure 4-5: សំណើរប្លង់ជីកសំរាមចាស់ និងផ្លូវចូល 4-12
Figure 4-6: ផែនទីទីតាំងនៃទំបន់សាកល្បងដែលបានជ្រើសរើស 4-14
Figure 4-7: អត្រាប្រមូលប្រាក់ 4-16
Figure 4-8: តំបន់គំរោងសាកល្បង 4-17
Figure 4-9: រថយន្តប្រមូលដែលជាកម្មសិទ្ធរបស់រដ្ឋាករ 4-19
Figure 4-10: Project Site in Sangkat Monorom 4-22
Figure 4-11: Project Site in Sangkat Boeung Trabek 4-22
Figure 6-1: ប្លង់ផែនការរៀបចំទីលានចាក់សំរាមថ្មីដង្កោ (ដំណាក់កាលទី **1**) 6-3
Figure 6-2: ចំណុចត្រួតពិនិត្យ 6-6
Figure 6-3: ប្លង់រោងជាងជួសជុល 6-20
Figure 6-4: ប្រពន្ធ័ប្រមូលថ្លៃសេវា 6-22
Figure 6-5: ទ្រង់ទ្រាយចុងក្រោយនៃទីលានស្ទឹងមានជ័យ 6-29

បញ្ជីអក្សរកាត់

ផ.ស	ផែនការសកម្មភាព
ស.ភ	សមភាគីការងារ
វ.អ.ធ.ក	វិទ្យាស្ថានអភិវឌ្ឍន៍ធនធានកម្ពុជា
ព.រ.ប	ពង្រាងរបាយការណ៍បញ្ចប់
ទ.ច.ដ	ទីលានចាក់សំរាមដង្កោ
ម.ប.ស្ថ.ភ	មន្ទីរបរិស្ថានរាជធានីភ្នំពេញ
ស.ក.ភ.ព	មន្ទីរសាធារណៈការ និងដឹកជញ្ជូន
វ.ហ.ប	ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន
អេហ្វ.អេ.អូ	អង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្ម
ល.ស	លទ្ធភាពសិក្សា
រ.ប	របាយការណ៍បញ្ចប់
ស.ឧ.គ្រ	សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រោះថ្នាក់
រ.ដ	របាយការណ៍ដំបូង
រ.ប.អ	របាយការណ៍បណ្តោះអាសន្ន
ត្រ.ប.ដ	ការត្រួតពិនិត្យបរិស្ថានជំហានដំបូង
ស.ឧ	សំណល់ឧស្សាហកម្ម
គ្រ.ស.ឧ	ការគ្រប់គ្រងសំណល់ឧស្សាហកម្ម
ទ.ស.អ.ជ	ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការណ៍អន្តរជាតិជប៉ុន
ក.ប្រ	កំណត់ហេតុអង្គប្រជុំ
ក្រ.ប.ស្ថ	ក្រសួងបរិស្ថាន
ក្រ.អ.យ.ក	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
ក្រ.ស	ក្រសួងសុខាភិបាល
ផ.ម	ផែនការមេ
ស.ក្រ.ភ	សាលាក្រុងភ្នំពេញ
ស.ក្រ	សំណល់ក្រុង
ស.ឧ.គ.គ្រ	សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្មានគ្រោះថ្នាក់
ក.ក.ជ	កម្មវិធីកែលំអអ្នកជិតខាង
ប្រ.ថ	ប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែទាំ
គ.ស	គំរោងសាកល្បង
រ.គ.ស.ភ	រដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានី
រ.វ	របាយការណ៍វិវឌ្ឍន៍
ស្ទ.ស	ការស្ទង់មតិសាធារណៈ
ស.ប.ស	ការសិក្សាពីបរិស្ថានសង្គម
ក្រ.ជ.ខ	ក្រុមជួយខ្លួនឯង
ស្ទ.ម.ជ	ស្ទឹងមានជ័យ
ទ.ស្ទ.ម.ជ	ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ
ទ.ក	ទិដ្ឋភាពទំហំការងារ
ស.ព.ស.រ	ការសិក្សាពីពេលវេលា និងសកម្មភាពរថយន្ត
គ.អ.ភ	គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ
ស.ប.ស.ស	ការសិក្សាលើបរិមាណ និងសមាសភាពសំណល់
អ.ស.ព	អង្គការសុខភាពពិភពលោក

1 គំរោងការសិក្សា

1.1 ប្រវត្តិ

រាជធានីភ្នំពេញ ជាទីក្រុងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានប្រជាជន ១,២លាននាក់ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ (ប៉ាន់ស្មាន) និងមានផ្ទៃដីសរុបប្រហែល ៣៧៤គ.ម[២] ។ ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ក្នុងរាជធានីភ្នំពេញស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់មន្ទីរសាធារណៈការ និងដឹកជញ្ជូនរាជធានី (ស.ក.ភ.៣) ។ សេវាគ្រប់គ្រងនេះ ត្រូវបានផ្តត់ផ្គង់ដោយអង្គភាពសំអាតក្រុងដែលថិតនៅក្រោម ស.ក.ភ.៣ រហូតដល់ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៤ ។ ក្រោយមកដោយសារតែសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុងនៅមានកំរិត សាលាក្រុងក៏បានធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងប្រគល់សិទ្ធិផ្តាច់មុខ ទៅឱ្យអ្នកម៉ៅការឯកជន ក្នុងការផ្តល់សេវាគ្រប់គ្រងនេះ ។ ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនផ្តល់សេវានេះត្រូវខានផ្លាស់ប្តូរអស់ ៦លើកទៅហើយដោយសារតែជួបវិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុ ។

ក្នុងកាលទេសៈបែបនេះ ការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងកម្មវិធីកែលំអលើកស្ទួយដល់អ្នកជិតខាង (ឧបត្ថមដោយអង្គការណ័រវេ (ICB & NIP by NORAD) ត្រូវបានដឹកនាំធ្វើតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៧ រហូតដល់ខែមិនា ឆ្នាំ២០០២ ដែលជាផ្នែកមួយរបស់ប្រព័ន្ធប្រឡាយបង្ហូរទឹកស្អុយគាំទ្រដោយ ADB នៅក្រោមគំរោងស្តីពីប្រព័ន្ធបង្ហូរ និងការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតរាជធានីភ្នំពេញ និងក្រោមសហហិរញ្ញប្បទានដោយទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៏សហប្រតិបត្តិការណ៏ន័រវេ (NORAD) ។

ផ្អែកទៅតាមសំណើនៅក្នុង ICB & NIP ដែលផ្តល់ឱ្យដោយ ណ័រវេ សាលាក្រុងភ្នំពេញខានបង្កើតឡើងនូវរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំណល់រាជធានីភ្នំពេញ (រ.គ.ស.ភ) តាមរយៈការបញ្ចូលគ្នារវាងអង្គភាពសំអាតក្រុងភ្នំពេញជាមួយអង្គភាពគ្រប់គ្រងសំណល់រាវភ្នំពេញក្នុងឆ្នាំ ២០០១ ។ ស្ថានភាពផ្តាច់មុខនេះត្រូវបានធ្លាក់ចុះខ្សោយក្នុងពេលដែល រ.គ.ស.ភ បានចាប់ផ្តើមសេវាប្រមូលសំរាមនៅក្នុងតំបន់ NIP និងចាប់ផ្តើមធ្វើប្រតិបត្តិការណ៏នៅទីលានចាក់ សំរាមស្ទឹងមានជ័យ ។ ប៉ុន្តែ កិច្ចសន្យាដែលបានធ្វើរវាងសាលាក្រុងភ្នំពេញជាមួយក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រីបានកំណត់ឱ្យតំបន់ដែលផ្តល់សេវាប្រមូលសំរាមមានតែក្នុងតំបន់ NIP ដែលគិតទៅមានតិចជាង ២%នៃចំនួនប្រជាជនសរុបក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ។

ជាទូទៅសេវាប្រមូលសំរាមក្នុងក្រុងត្រូវានកែលំអតាមរយៈក្រុមហ៊ុនឯកជនដែលមានបច្ចុប្បន្ន ។ ប៉ុន្តែទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយមានតំបន់ជាច្រើនក្នុងក្រុងនៅមិនទាន់មានសេវាប្រមូលគ្រប់គ្រាន់ ហើយមានសំរាមរាប់តោនត្រូវបានចាក់ចូលទៅក្នុងស្ទឹង និងស្រះទឹក ដុត ឬទុកចោលដោយមិនបានប្រមូលដែលធ្វើឱ្យមានការពង្រាយតាមរយៈសត្វពាំធ្វើឱ្យស្ទះ ដល់ប្រព័ន្ធបង្ហូរ និងបង្កើតនូវស្ថានភាពគ្មានអនាម័យ ។ ការប្រមូលសំរាមនេះមានភាពខ្សោយនៅតាមតំបន់ជាយក្រុង និង នៅតាមតំបន់សំណង់អនាធិបតេយ្យជាច្រើនក្នុងក្រុងដែលជាទីជំរករបស់គ្រួសារក្រីក្ររាប់ពាន់នាក់ ។ ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ ជាទីលានតែមួយគត់របស់ទីក្រុងនេះ ហើយដែលមានប្រតិបត្តិការណ៏ការមិនទៀងទាត់អស់រយៈពេល ៣៨ ឆ្នាំគិតចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៦៥ មកម្ល៉េះ ។ ដោយសារតែផ្ទៃដីទីលាននេះមានកំណត់ (តែ ៦,៨ហ.ត) ហើយដែលសំរាមត្រូវនចាក់គររហូតដល់កំពស់ជាង ៩ម៉ែត្រ ជាមធ្យម ប្រតិបត្តិការទីលានកាន់តែជួបការលំកខ្លាំងឡើងៗ ។ សមត្ថភាពផ្ទុករបស់ទីលាននេះមាននៅសល់ប្រហែលតិចជាង ២ឆ្នាំទៀតប៉ុណ្ណោះ ហើយដែលការតាំងទីលំនៅរបស់អ្នកស្រុកនៅក្បែរ ឬជិតជាង ១០០ម ពីទីលាន ដោយសារតែកំណើនទីប្រជុំជន ។ ការកសាងទីលានចាក់សំរាមថ្មីគឺជាតំរូវការចាំបាច់បន្ទាន់ ។ ទីលានដែលមាននេះជាប្រភេទទីលានចាក់ដោយចំហរហើយដែលមានអ្នករើសសំរាមជាង ៥០០នាក់ ធ្វើការជាប្រចាំនៅទីនោះដោយគ្មានបទបញ្ញត្តិ ឬការត្រួតពិនិត្យបង្កជាហេតុប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់បរិស្ថានជុំវិញដូចជា ការបំពុលខ្យល់តាមរយៈផ្សែងដែលហុយចេញពីភ្លើងឆេះទីលាន ការ ពង្រាយសំរាមក្លិនស្អុយ និងការបំពុលទឹកលើដី និង ទឹកក្រោមដី។ល។ ដើម្បីជំនះភាពលំបាកដូចដែលបានជំរាបពីខាងលើលើការគ្រប់គ្រង

សំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ផែនការទូលំទូលាយនៃវិធានការដោះស្រាយមួយ ចំនួនរួមទាំងការ ប្រើប្រាស់កម្លាំងកាយ និងប្រាជ្ញា នឹងត្រូវលើកយកមកអនុវត្ត ។

ក្នុងន័យនេះ រដ្ឋាភិបាលជប៉ុនបានបញ្ជូនជំនាញការរបស់ខ្លួនផ្នែកគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងមកពីរលើកសំរាប់រយៈពេលខ្លី គឺក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ២០០០ និងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ ម្តងទៀត ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃស្ថានភាពនេះ ដូចដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានស្នើ ។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានស្នើដល់រដ្ឋាភិបាលជប៉ុនដើម្បីអនុវត្តលើការសិក្សានេះ ក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ។ ឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើនេះភាគីជប៉ុន ក៏បានបញ្ជូនក្រុមសិក្សា JICA របស់ខ្លួនមកសិក្សាជាជំហានដំបូងក្នុងកម្ពុជា ហើយដែលទិដ្ឋភាពទំហំការងារត្រូវបានចុះហត្ថលេខាយល់ព្រមដោយរដ្ឋាភិបាលទាំងពីរ កាលពីថ្ងៃទី ២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០២ ។ ជាបន្ទាប់ មកទៀតទើបភាគីខាង JICA ជ្រើសរើសក្រុមហ៊ុន Kokusai Kogyo Co., Ltd ធ្វើជាទីប្រឹក្សាក្នុងការដឹកនាំធ្វើការ សិក្សានេះ ។

1.2 គំរោងសិក្សា

ការសិក្សាបានចាប់ផ្តើមនាខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៣ ដែលមានរយៈពេលកំណត់ប្រមាណ ១៦ខែ ។ រយៈពេលសិក្សាត្រូវបានចែកជា ២ តំណាក់កាល ។ ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំផែនការមេនាតំណាក់កាលទី ១ ដោយយោងទៅលើការយល់ដឹងលើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង និងការទស្សទាយលើ លំហូរសំណល់នាពេលអនាគត ។ នាតំណាក់កាលទី ២ ក្រុមសិក្សាបានធ្វើការសិក្សាពីការសាកល្បងគំរោងអទិភាពមួយចំនួនដោយជ្រើសរើសពីផែនការមេគឺការកសាងទីលានថ្មីដង្កោ ការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំរាម និងការបិតទីលានចាស់ស្ទឹងមានជ័យ ។ ជាងនេះទៀត ក្រុមសិក្សាបានអនុវត្តន៏គំរោងសាកល្បងជាច្រើន រាប់បញ្ចូលទាំងការកែលំអរទីលានចាស់ កែលំអរប្រព័ន្ធប្រមូលសំរាម អភិវឌ្ឍន៏ និងជំរុញទីផ្សាជីកំប៉ុស និងការរៀបចំប្រព័ន្ធទិន្នន័យសំរាប់ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង ។

ចំពោះការអភិវឌ្ឍន៏ទីលានចាក់សំរាមថ្មី សាលាក្រុងភ្នំពេញបានរៀបចំការជួបជុំជាសាធារណពីរលើកនៅក្នុងតំណាក់កាលទី ២ នៃគំរោងដោយយោងលើលទ្ធផលនៃផែនកាតំបូង និងការសិក្សាលើផលប៉ះពាល់បរិស្ថានដោយក្រុមសិក្សា JICA ។ នេះជាបញ្ហាគន្លឹះដែលសាលាក្រុងបានគិតគូរដល់អាយុកាលកំណត់នៃទីលានចាស់ និងការងាររៀបចំទីលានថ្មី ។ ទោះបីជាសាលាក្រុងបានទិញដីសំរាប់ការសាងសង់ទីលានថ្មីក្តី តែទំហំនោះមិនបានគ្រប់គ្រាន់តាមផែនការសិក្សាទេ ដោយសារកំណើនថ្លៃដីយ៉ាងឆាប់រហ័សតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៣០៣ ។ ប្រហែលមកពីបញ្ហាថាផែនការជៀវដីនេះត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយនាពេលជួបជុំជាសាធារណ ដែលធ្វើអោយតំលៃដីបានកើនឡើងហួសពីកំរិតទឹកប្រាក់អនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ដូច្នេះ សាលាក្រុងបានទិញដី ២០ ហ.ត ជាប់និងដីចាស់ទំហំ ១១ ហ.ត ចំងាយប្រមាណ ៨០០ ម ពីខាងលិចផ្លូវជាតិលេខ ៣០៣ ។ ដូច្នេះ ដីសរុបមានប្រមាណ ៣១.៤ ហ.ត ។ ដូច្នេះ គំរោងទីលានត្រូវធ្វើការកែលំអរជាថ្មីតាមទំហំដីនេះ ។

ទោះបីថា ក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រីត្រូវផ្តល់សេវាកម្មនាទីក្រុងទាំងមូលតាមកិច្ចសន្យារវាងសាលាក្រុង និងក្រុមហ៊ុនក្តី តែផែនការមេបានស្នើរថា សាលាក្រុង ឬរដ្ឋាករគ្រប់គ្រងសំនល់ត្រូវផ្តល់សេវាកម្មប្រមូលសំណល់នៅខណ្ឌជាយក្រុងទាំងបី រីឯក្រុមហ៊ុននឹងត្រូវធ្វើការលើខណ្ឌប្រជុំជនទាំងបួន ។ តែការស្នើរអោយមានការបែងចែកតំបន់នេះមិនត្រូវបានទទួលការឯកភាពពី ស៊ិនទ្រីទេ ។ ជាងនេះទៀត កំរិតសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋាករ និងមន្ទីរបរិស្ថានរាជធានី ក៏ត្រូវបានលើកមកពិចារណាក្នុងការសិក្សានេះដែរ ហើយការកសាងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នទាំងនេះ គឺជាការចាំបាច់បំផុត ។ យោងលើតំរូវការកំស្តែងនេះ នាថ្ងៃទី ០៤ ខែ កុម្ភៈ ២០០៤ សាលាក្រុងភ្នំពេញបានស្នើរអោយក្រុមសិក្សាពន្យាពេលនៃការសិក្សាដើម្បីកែតំរូវគំរោងទីលានថ្មី និងការពង្រីកសេវាកម្មប្រមូលសំណល់ការកសាងសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋាករ និងការចែកជូនបទពិសោធន៏ពីការសិក្សាដល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។ JICA បានឯកភាពលើសំណើរនេះ ហើយបានបន្តគំរោងរហូតដល់ខែ

មិនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។ ដូច្នេះ តំណាក់កាលទី ៣ នៃការសិក្សានេះត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីកែតំរូវផែនការមេ និងការសិក្សាលទ្ធភាពនៃគំរោង និងការកសាងសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋាករ ។ ក្រុមសិក្សាបានពិនិត្រឡើងវិញនូវគំរោងទីលានថ្មីដោយយោងលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា លក្ខណការសិក្សាដីនូវរក្សាលទ្ធផលដូចដែលបានវិភាគនាតំណាក់កាលទី ២ នោះដែរ ព្រោះថាដីថ្មីដែលបានទិញពេលក្រោយនេះគឺជាប់ទៅនិងទីតាំងដីចាស់ស្រាប់ ហើយមានលក្ខណភូមិសាស្ត្រដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាការសិក្សាភូមិសាស្ត្រដីបន្ថែមនោះ បានព្រៀងទុកថានឹងត្រូវសិក្សាម្តងទៀតក្នុងពេល រៀបចំគំរោងកសាងទីលានថ្មី ។

សាលាក្រុងបានរៀបចំធ្វើការជួបជុំសាធារណលើកទីបីដើម្បីទទួលបានការឯកភាពពីប្រជាពលរដ្ឋលើការអនុវត្តទីលានថ្មី ដោយធ្វើការពន្យល់អំពីផែនការដែលបានកែលំអរ ។ សាលាក្រុងក៏ទទួលបានការអនុម័តលើការសិក្សាលើផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននាថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ។ រីឯការពង្រីកតំបន់ប្រមូលសេវា សាលាក្រុង និងក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី នាថ្ងៃទី ១២ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៤ បានឯកភាពលុបបំបាត់តំបន់ដែលមិនមានសេវាកម្ម និងតំបន់ដែលមានសេវាកម្មតែមិនទាន់សមស្រប ដោយយោងលើកិច្ចសហការគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ព្រមជាមួយនោះ ភាគីទាំងពីរបន្តរួមគ្នាកំណត់តំបន់ដែលមិនមានសេវាកម្ម ។ តែទោះជាយ៉ាងណា ភាគីទាំងពីរមិនអាចបញ្ចប់ការចរចារលើតំបន់សេវាកម្មទេរហូតដល់ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥ នេះ ។

ដោយហេតុនេះ នាថ្ងៃ ០៣ ខែមិនា ឆ្នាំ ២០០៥ សាលាក្រុងភ្នំពេញបានស្នើរអោយក្រុមសិក្សាធ្វើការបញ្ចប់របាយការណ៍នេះ និងការសិក្សាលើលទ្ធភាពគំរោងជំនួយដោយយោងលើការសន្និដ្ឋានថា រដ្ឋាករនឹងផ្តល់សេវាកម្មលើតំបន់ដែលក្រុមសិក្សាយល់ថាមិនមានសេវាកម្មប្រមូលសំនល់ដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន ។ ដូច្នេះ របាយការណ៍នេះត្រូវបានរៀបចំដោយយោងលើការសើរសុំនោះ ។

ក្រុមសិក្សាបានធ្វើគំរោងការសាកល្បងដោយរាប់បញ្ចូល ការបន្តគំរោងកែលំអរទីលានចាស់ ការពង្រីកតំបន់ប្រមូលសំណល់លើ ៤ សង្កាត់ (សេណារីយ៉ូ ១) និងការកសាងសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋាករ និងមន្ទីរបរិស្ថាន ។ ជាងនេះទៀត ក្រុមសិក្សាបានរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលពាំពីការសិក្សាលើផែនការមេនេះដល់ថ្នាក់ខេត្តដើម្បីអោយទីប្រជុំជនខេត្តអាចបន្តផ្តល់កាយល់ដឹងនេះជាបន្តដល់អ្នកដែលមិនបានចូលរួម ។

1.3 គោលបំណង និងតំបន់សិក្សា

1.3.1 គោលបំណង

(ក) បង្កើតផែនការមេ (បន្ទាប់ទៅនេះមានអក្សរកាត់គឺ "ផ.ម") គ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងភ្នំពេញជាមួយឆ្នាំគោលដៅ ២០១៥ ។

(ខ) ដឹកនាំការសិក្សាលទ្ធភាព(បន្ទាប់ទៅនេះមានអក្សរកាត់គឺ "ស.ល")សំរាប់ជ្រើសរើសគំរោងជាអាទិភាព ។

(គ) ផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាដល់សមភាគី (បន្ទាប់ទៅនេះមានអក្សរកាត់គឺ "ស.ភ") នៅក្នុងវគ្គសិក្សា ។

1.3.2 តំបន់សិក្សា

តំបន់សិក្សារួមបញ្ចូលនៅក្នុងទីក្រុងទាំងមូល(ប្រជាជនប្រហែល១,២លាននាក់ និងផ្ទៃ៣៧៣,៧៣ គ.ម^{២}) ។

1.3.3 សំណល់ដែលមានក្នុងតំបន់សិក្សា

សំណល់នៅក្នុងតំបន់សិក្សាមាន សំណល់ទីក្រុង សំណល់ស្អុយ (ភក់ប្រមូលចេញអំពីអាងទឹកស្អុយ) សំណល់ឧស្សាហកម្ម និងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ។ សំណល់ក្នុងក្រុង គឺជាប្រភេទសំណល់មិនឆេះ សំណល់ងាយឆេះ និងសំណល់សំពីងសំពោងធំដុំដែលមាននៅក្នុងក្រុង ហើយដែលអាចចែកចេញជា ៥ប្រភេទ ទៅតាមប្រភពបង្កើតរបស់ វាតួយ៉ាងដូចជា សំណល់តាមផ្ទះ សំណល់អាជីវកម្ម សំណល់ពីកន្លែងធ្វើការ សំណល់ទីផ្សារ និងសំណល់បោសសំអាត តាមផ្លូវ ។ ក្រុមសិក្សាដឹកនាំការងារសិក្សាលើបរិមាណ និងសមាសភាពសំណល់ភក់ សំណល់ឧស្សាហកម្ម និងវេជ្ជសាស្ត្រ ដែលត្រូវបានយកទៅចាក់ចោលនៅទីលានចាក់ចុងក្រោយ ។ ប៉ុន្តែទោះបីយ៉ាងណា ក៏ក្រុមសិក្សានឹងមិនផ្តោតទាំងស្រុង ទៅលើប្រភេទសំណល់ទាំងបីទៅក្នុង ផ.ម ឡើយ ប៉ុន្តែនឹងត្រូវបញ្ជាក់នូវស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន កំណត់បញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ និងលើកស្នើលទ្ធភាពដំណោះស្រាយដែលអាចធ្វើទៅរួចវិញ ។

1.4 គោលនយោបាយគ្រឹះនៃការសិក្សា

នៅក្នុងគំរោងរបស់ ណ្យូវ៉ាដ លើការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងក្នុងតំបន់ NIP "ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងផែនការសកម្មភាព (ផ.យ.គ្រ.ស.រ ផ.ស.) ទាមទារជាចំបងត្រូវរៀបចំផែនការប្រតិបត្តិការណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រតិបត្តិការណ៍ និងការគ្រប់គ្រងសេវាស្ថាប័ន និងការងារជាក់ស្តែង ដែលជាជំហានបន្ទាប់ក្នុងការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់ក្នុងភ្នំពេញ ។

Figure 1-1: ឋានានុក្រមផែនការ

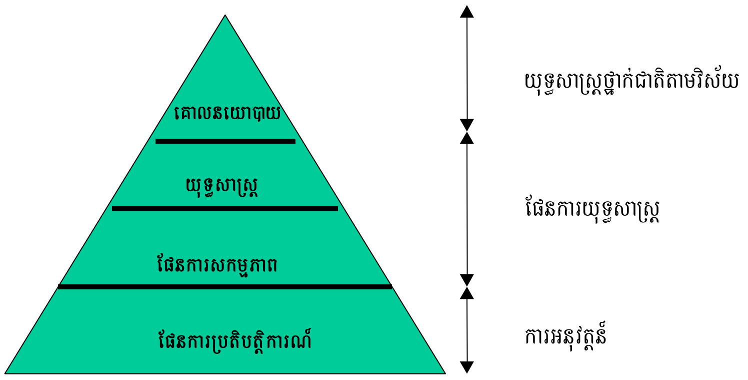

យោងតាម "ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងផែនការសកម្មភាព (ផ.យ.គ្រ.ស.រ ផ.ស.) ដែលបង្កើតដោយណ្យូវ៉ាដ លើការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័ន/តំបន់ NIP ដូចមានបញ្ជាក់ពីខាងលើ ការសិក្សានេះត្រូវបានអនុវត្តដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការបង្កើតផែនការប្រតិបត្តិការណ៍ជាក់ស្តែងសំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។

គោលនយោបាយគ្រឹះនៃការសិក្សាមានដូចតទៅ :

- បង្កើតផែនការអនុវត្តគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង (លទ្ធភាពជាក់ស្តែង)
- លើកស្ទួយការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពសំរាប់សកម្មភាពចំបងៗលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង (កសាងសមត្ថភាព)
- អភិវឌ្ឍន៍ និងប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសមស្រប (បច្ចេកវិទ្យាសមស្រប)
- លើកស្ទួយការចូលរួមសាធារណៈ (ការចូលរួមសាធារណៈ)
- លើកស្ទួយកសាងឱ្យមានកិច្ចព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធ (ការព្រមព្រៀងគ្នា)

1.5 ពេលវេលានៃការសិក្សា

ផ្អែកតាមទិដ្ឋភាពនៃទំហំការងារ (ទ.ក) ដែលបានឯកភាពគ្នារវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និង JICAការសិក្សាបានចាប់ផ្តើមក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ ហើយដែលការចុះសិក្សានៅមូលដ្ឋានផ្ទាល់ត្រូវបានបញ្ចប់ក្នុងខែមករា ឆ្នាំ ២០០៥ ។ ការសិក្សានេះបានអនុវត្តទៅជា ៣ ដំណាក់កាលដូចខាងក្រោមនេះ :

ដំណាក់កាលទី ១: ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ ដល់ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣ ។
សិក្សាទៅលើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងការបង្កើតផែនការមេ ។

ដំណាក់កាលទី ២: ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ដល់ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៤ សិក្សាទៅលើគំរោងជាអាទិភាពនានា ។

ដំណាក់កាលទី ៣: ឧសភា ២០០៤ ដល់ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០០៥ ។

1.6 ការរៀបចំការសិក្សា

ការសិក្សានឹងត្រូវបានអនុវត្តក្នុងនាមជាសហការងាររវាង JICA និងសមភាគី ស.ភ ។

1.6.1 សមាជិកក្រុមសិក្សា

ឈ្មោះ	តួនាទី និងជំនាញ
Mr. Junji Anai	ប្រធានក្រុម- ការរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង
Mr. Susumu Shimura	អនុប្រធាន- ការគ្រប់គ្រងស្ថាប័ន
Mr. Robert Deutch	រៀបចំផែនការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូន
Mr. Tamotu Suzuki	ចាក់ចុងក្រោយ/កែច្នៃ/សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ/សំណល់ឧស្សាហកម្ម
Ms. Keiko Kani	ពិចារណាលើផ្នែកសង្គម/ចូលរួមសាធារណៈ/អប់រំបរិស្ថាន
Mr. Takeshi Higo	បរិមាណ និងសមាសភាពសំណល់/ការពិនិត្យផ្នែកបរិស្ថាន
Mr. Satoshi Sugimoto	វិភាគផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច/ហិរញ្ញវត្ថុ
Mr. Masahiro Ido	រៀបចំផែនការសម្ភារៈគ្រឿងចក្រ/ប៉ាន់ស្មានតំលៃ
Mr. Kunito Ishibashi	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ/អភិវឌ្ឍន៍វែបសាយ
Mr. Masanori Takeishi	ផែនការថែទាំរថយន្ត
Mr. Masahiko Takahashi	រដ្ឋបាលគ្រប់គ្រងផ្នែកបណ្តុះបណ្តាល
Mr. Tep Makathy	ដឹកនាំក្រុមជំនួយការ និងទទួលបន្ទុកលើការគ្រប់គ្រងកែទំរង់ស្ថាប័នសមភាគី និងការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូនសំណល់
Mr. Saing Hay	ជំនួយការទីលាន
Ms. Kheang Lyhun	ជំនួយការ-បញ្ហាសង្គម ការចូលរួមសាធារណ និងអប់រំ

1.6.2 សមាជិកជាបុគ្គលិកសមភាគី

ឈ្មោះ	ចាត់តាំងមកពី
លោក. មឿន សុផាន់	នាយការិយាល័យសាធារណការ ស.ក.ភ.ព សាលាក្រុងភ្នំពេញ
លោក. ម៉េង ភូម៉ារិទ្ធ	មន្ត្រី ស.ក.ភ.ព
លោក. ខឹម សណ្ដាប់	មន្ត្រី ស.ក.ភ.ព
លោក. ហេង ឡៃអ៊ិន	អភិបាល រ.គ.ស.ភ (កុម្ភៈ ២០០៣ ដល់មេសា ២០០៤)
លោក សៅ គុណឆុន	អភិបាល (ចាប់តាំងពីខែ ឧសភា ២០០៤)
លោក. ឡេង ស៊ីម៉ែន	អភិបាលរង រ.គ.ស.ភ
លោក. អ៊ុច វ៉ាន់	អភិបាលរង រ.គ.ស.ភ (កុម្ភៈ ២០០៣ ដល់ ខែតុលា ២០០៤)
លោក សំ វិច្ឆិកា	អភិបាលរង (ចាប់តាំងពីខែ តុលា ២០០៤)
លោក សួង ផល្លី	អភិបាលរង (ចាប់តាំងពីខែ ឧសភា ២០០៤)
លោក. ទេព សម្បត្តិ	មន្ត្រីផ្នែកគណនេយ្យនៃ រ.គ.ស.ភ
លោក ខាត់ ឧសថា	មន្ត្រីផ្នែកគណនេយ្យនៃ រ.គ.ស.ភ
អ្នកនាង លី ថាវី	មន្ត្រីផ្នែកគណនេយ្យនៃ រ.គ.ស.ភ
កញ្ញា. ណៃ រដ្ឋា	មន្ត្រីផ្នែកធ្វើផែនការនៃ រ.គ.ស.ភ
កញ្ញា. ហែម វិសាល	មន្ត្រីផ្នែករដ្ឋបាលនៃ រ.គ.ស.ភ

1.7 ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា

ក្រុមសិក្សាបានផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាជូនដល់ ស.ភ តាមរយៈការអនុវត្តន៏រាល់ការងារសិក្សាដោយសហការជាមួយ ស.ភ និងឆ្លងតាមពេលអនុវត្តគំរោងសាកល្បង ។ ជាងនេះទៀតការបណ្ដុះបណ្ដាលសំរាប់ ស.ភ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងប្រទេសឡាវ ក៏ដូចជាសិក្ខាសាលាមួយចំនួនក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាត្រូវបានពិភាក្សាលំអិតនៅក្នុងផ្នែកទី ៥ ។

1.8 របាយការណ៍

ការសិក្សាបានដាក់ជូនរបាយការណ៍ជាច្រើនដូចមានក្នុងរូបភាពខាងក្រោមនេះ ដោយយោងលើលំដាប់នៃការសិក្សា។

	២០០៣				២០០៤				២០០៥
	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤	១
តំណាក់កាលសិក្សា	Phase 1	Phase 1	Phase 2	Phase 2		Phase 3	Phase 3	Phase 3	Phase 3
ការដាក់ជូនទូវរបាយការណ៍	▲ IC/R	▲ PR/R(1)	▲ IT/R		▲ PR/R(2)	▲ DF/R(1)	▲ PR/R(3)	▲ DF/R(2)	▲ F/R

អក្សរកាត់	របាយការណ៍	មាតិកា
IC/R	របាយការណ៍តំបូង	មាតិកានៃការសិក្សា និងកាលវិភាគ
PR/R (1)	របាយការណ៍តំណាក់កាលទី ១	ការបកស្រាយលក្ខណតំបូងនៃការសិក្សា និងការរៀបចំសំណើរ
IT/R	របាយការណ៏បណ្ដោះអាសន្ន	ពង្រាងផែនការមេ និងការជ្រើរើស គំរោងអទិភាព
PR/R (3)	របាយការណ៏តំណាក់កាលទី ២	ដំណើរការនៃគំរោងការសាកល្បង និងលទ្ធផលបណ្ដោះអាសន្នលើគំរោងអទិភាព
DF/R (1)	ពង្រាងរបាយការណ៏បញ្ចប់ ១	ផែនការមេ និងការសិក្សាលើលទ្ធភាពនៃគំរោងអទិភាព
PF/R (3)	របាយការណ៏តំណាក់កាលទី ៣	ដំណើរការនៃគំរោងការសាកល្បងនិងការបកស្រាយលក្ខណតំបូងនៃការសិក្សាផែនការមេ និងលទ្ធភាពនៃគំរោង
DF/R (2)	ពង្រាងរបាយការណ៏បញ្ចប់ ២	ពង្រាងបញ្ចប់សិក្សាផែនការមេ និងការសិក្សាលទ្ធភាពនៃគំរោង
F/R	របាយការណ៏បញ្ចប់	បញ្ចប់សិក្សាផែនការមេ និងការសិក្សាលទ្ធភាពនៃគំរោង

របាយការណ៏បញ្ចប់រួមមានរបាយការណ៏ទាំងឡាយដូចខាងក្រោម ។ របាយការណ៏នេះជាភាសារអង់គ្លេសនៃរបាយការណ៏សង្ខេប ២ ។

- សង្ខេប (ជាភាសាជប៉ុន អង់គ្លេស និងខ្មែរ)
- របាយការណ៏ចំបង (ជាភាសាអង់គ្លេស)
- របាយការណ៏ទ្រទ្រង់ (ជាភាសាអង់គ្លេស)
- សៀវភៅទិន្នន័យ (ជាភាសាអង់គ្លេស)

ក្រុមសិក្សាបានដាក់បញ្ចូលគ្នានូវរបាយការណ៏ដូចខាងក្រោម ។

- ផ្នែកទី ១: ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង
-ផ្នែកទី ២: ផែនការមេនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង
-ផ្នែកទី ៣: គំរោងសាកល្បង និងការពង្រឹងសមត្ថភាព
-ផ្នែកទី ៤: ការសិក្សាលើគំរោងសាកល្បង
-ផ្នែកទី ៥: សន្និដ្ឋាន និងការផ្ដល់អនុសាសន៏

សំរាប់ការរៀបចំឯកសារបញ្ចូលគ្នា ឯកសារលំអិតខ្លះមិនត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងរបាយការណ៏សង្ខេប និងរបាយការណ៏ចំបងទេ ។ ក្នុងករណីយនេះ សូមអ្នកអានមេត្តាយោងលើឯកសារគាំទ្រ និងសៀវភៅទិន្នន័យ ។

1.9 ឯកសារបន្ទុករបស់ JICA លើការពិចារណាលើបរិស្ថាន និងសង្គម

នាឆ្នាំ ២០០៤ អង្គការ JICA បានសំរេចប្រើប្រាស់សៀវភៅបន្ទុក "ឯកសារបន្ទុករបស់ JICA លើការពិចារណាលើបរិស្ថាន និងសង្គម" ចំពោះរាល់គំរោង និងការសិក្សានានា ។ តែដោយសារថា ការសិក្សានេះបានចាប់ផ្តើមនាឆ្នាំ ២០០២ នោះឯកសារបន្ទុកនេះមិនទាន់ត្រូវបានអនុញ្ញាត្តិអោយប្រើប្រាស់ទេ ។ ក្រុមសិក្សាបានស្នើរដល់ក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់លើផ្នែកបរិស្ថាន និងសង្គមដើម្បីពិនិត្យរបាយការណ៍នេះ និងសំរេច ។ ទោះបីជារបាយការណ៍នេះបានឆ្លើយតបទៅនិងយោបល់ណែនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់ក្តី តែក្រុមសិក្សាបានផ្តល់យោបល់ថា ចំនុចខ្លះមិនអាចធ្វើបាន ឬមិនមានទិន្នន័យឡើយ ក្នុងកំលុងពេលសិក្សា និងការអនុវត្តន៍ ។

2 ស្ថានភាពនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន

2.1 ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៅតំបន់សិក្សា

2.1.1 បរិស្ថានធម្មជាតិ

ប្រទេសកម្ពុជាជាប្រទេសស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ត្រូពិចដែលមានរដូវក្តៅ និងសើម ។ រដូវក្តៅគិតចាប់តាំងពីខែធ្នូដល់ខែមេសា រីឯរដូវវស្សាគឺចាប់ពីខែឧសភា ដល់ខែវិច្ឆិកា ។ បរិមាណភ្លៀងធ្លាក់មានកំរិតលើសពី ១៨០០ មម នៅផ្នែកភាគខាងលិច និងខាងកើតតំបន់ភ្នំ ឬតំបន់ខ្ពង់រាប និងចាប់ពី ១៤០០ រហូតដល់ ១៧០០ មម នៅតាមតំបន់ទំនាប ។ នាទីក្រុងភ្នំពេញ ភ្លៀងធ្លាក់ចាប់ពីខែឧសភារហូតដល់ខែសីហា មានកំរិតកំពស់ប្រមាណ ១៥០ មម ។ កំរិតខ្ពស់បំផុតនោះគឺ ៣០០មម តែក្នុងចន្លោះពីខែកញ្ញា ដល់ខែតុលាតែប៉ុណ្ណោះ ។ សីតុណ្ហភាពអតិបរិមារគឺ ៣៥ អង្សាក្នុងខែមេសា ហើយធ្លាក់ចុះមកដល់ ៣០ អង្សាចន្លោះពីខែវិច្ឆិកា និងខែមករា ។

ស្ថានភាពភូមិសាស្រ្ត និងភូគពសាស្រ្តត្រូវបែងចែកជា តំបន់ខ្ពង់រាបភាគខាងជើង តំបន់ទំនាបភាគខាងកើត តំបន់ខ្ពងរាបនារតី និងតំបន់ទំនាបកណ្តាល ។ តំបន់ខ្ពង់រាបភាគខាងជើងតភជាប់ជាមួយតំបន់ទំនាបកូរាតនៃប្រទេសថៃដែលមានពោរពេញដោយថ្មខ្សាច់សម័យអិនដូនេស៊ីដែលសំបូរជាតិដែក។ តំបន់ទំនាបភាគខាងកើតមានចំរុះដោយថ្មខ្សាច់ពីយុគសម័យមេសូសូអ៊ិច និងគ្របដណ្តប់ដោយថ្មបាសាល់ដោយកន្លែង ។ នៅភ្នំដំរី និងភ្នំក្រវាញ ដែលមានកំពស់ចាប់ពី ៥០០ ដល់ ១៧០០ម មាននៅតំបន់នារតីដែលជាទូទៅសំបូរដោយថ្មមានវ៉ាយវ៉ាយចំណាស់ដូជា ថ្មខ្សាច់ ស៊ីស និងថ្មកំបោរជាដើមដែលបន្សល់ពីយុគសម័យមេសូសូអ៊ិច ។ ផ្នែកទំនាបកណ្តាលហ៊ុំព័ទ្ធដោយតំបន់ភ្នំទាំងនេះ និងខ្ពង់រាបនានាដែលបង្កើតជាតំបន់ទំនាបកណ្តាល ហើយខណ្ឌចែកអាងទន្លេមេគង្គ និងអាងទន្លេសាប។ សូមបញ្ជាក់ថាទន្លេទាំងពីរនេះជួបគ្នានៅតំបន់ភាកខាងត្បូងនៃប្រទេសកម្ពុជា។ តំបន់កណ្តាលនេះបានវិវត្តន៏ពីចលនាបាក់ធ្លាក់ចុះនៃដីដែលសំបូរដោយជាតិខ្សាច់ ល្បាប់ និងថ្មក្រាវែលនាសម័យផ្លេស្តូសែន និងហូឡូសែន ។ យុគស័យនេះបង្កើតជាតំបន់នៃការសិក្សានេះព្រមជាមួយនិងតំបន់មេគង្គដែលតានៃប្រទេសវៀតណាមផង ។

ការសិក្សានេះបានគ្របដណ្តប់លើទីក្រុងភ្នំពេញទាំងមូលដែលមានទីតាំងជាប់ទន្លេមេគង្គ និងមានកំរិតកំបស់ទាបជាង ១០ម ។ ផ្ទៃថ្មរាបស្មើក៏មានដោយកន្លែង ដែលខ្លះមានរាងជាសាជីដែលបង្កពីបន្ទុះភ្នំភ្លើង ។ ផ្នែកកណ្តាលដែលជាទីតាំងទីក្រុងភ្នំពេញត្រូវចែកជាអាងទន្លេសាបភាគខាងជើង និងអាងទន្លេមេគង្គភាគខាងត្បូងនៃទីក្រុងភ្នំពេញ ។ ទន្លេមេគង្គប្រសព្វជាមួយទន្លេសាបនៅជាយក្រុងភ្នំពេញ ដែលបន្ទាប់មករួមជាទន្លេមេគង្គដែលហូរចាក់ទៅទិសខាងកើតតាមខេត្តព្រៃវែង និងព្រំប្រទល់ខេត្តស្វាយរៀង ។ ទន្លេបាសាក់ហូរទៅទិសខាងលិចតាមព្រំដែនខេត្តតាកែវ ។ នៅពេលដែលទន្លេមេគង្គជន់ហូរហៀរ នោះទឹកជំនន់ហូរត្រឡប់ចាក់ចូលបឹងទន្លេសាបវិញដែលជាអាងធម្មជាតិផ្ទុកទឹកដ៏ធំមួយ ។ លំហូរអតិបរិមានៃទន្លេមេគង្គមាន ៣៨៧១៩ ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយវិនាទី ដោយយោងតាមកំណត់ត្រានៅស្ថានីយខេត្តកំពុងចាមនាខែ ។ តែការវាស់វែងនៅចុងលំហូរនៅ អ្នកលឿងមានតែប្រមាណ ២៤៧៨០ ម៉ែត្រគូបក្នុងមួយវិនាទី ។

2.1.2 ចំនួនប្រជាជន

ចំនួនប្រជាជន ដង់ស៊ីតេ និងចំនួនផ្ទះតាមខ័ណ្ឌក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ត្រូវបានគណនាដោយផ្អែកទៅលើ Regression Model ដោយប្រើប្រាស់ទិន្នន័យជំរឿនឆ្នាំ ១៩៩៨[១] និងទិន្នន័យប្រជាជន ដែលបានមកពីនាយកដ្ឋានផែនកា នៃសាលាក្រុងភ្នំពេញ ។

[១] វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ក្រសួងផែនការ ជំរឿនប្រជាជនកម្ពុជាទូទៅ ១៩៩៨

Table 2-1: ចំនួនប្រជាជន ដង់ស៊ីតេប្រជាជន និងចំនួនផ្ទះ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣

ខ័ណ្ឌ (ស្រុក)	ផ្ទៃសរុប* (គ.ម²)	ផ្ទៃដី** (គ.ម²)	ចំនួនប្រជាជន	ដង់ស៊ីតេ (នាក់/ហ.ត)	ចំនួនផ្ទះ*** (ផ្ទះ/ហ.ត)
ចំការមន	៩.៥៩	៩.២៦	២០៨.៧៥០	២១៧.៧	៣៦.៩
ដូនពេញ	៧.៣៤	៥.៣៩	១៣៧.១៨៦	១៨៦.៩	៣១.៧
៧ មករា	២.២	២.១៤	១០៤.០១៣	៤៧២.៨	៨០.១
ទួលគោក	៧.៩៥	៧.៨២	១៧៨.៣៧៣	២២៤.៤	៣៨.០
ផ្ទៃទីប្រជុំជនសរុប	**២៧.០៨**	**២៤.៦១**	**៦២៣.៣២២**	**២៣០.២**	**៣៩.០**
ដង្កោ	១៨៧.៩១	១៨១.៦៩	១១៤.៣៣៣	៦.១	១.១
មានជ័យ	៥០.៨៦	៤០.១៨	២១០.០២៧	៤១.៣	៧.៤
ឫស្សីកែវ	១០៧.៨៨	៨៨.៣៣	២៤៦.៧៣២	២២.៩	៤.១
ផ្ទៃខ័ណ្ឌជាយក្រុងសរុប	**៣៤៦.៦៥**	**៣១០.២**	**៥៧១.០៩២**	**១៦.៥**	**២.៩**
សរុបរួម	**៣៧៣.៧៣**	**៣៣៤.៨១**	**១.១៩៩.៤១៤**	**៣២.១**	**៥.៥**

*: ផ្ទៃទាំងមូល

**: មិនគិតផ្ទៃទឹក

***:៥,៩នាក់ក្នុងមួយផ្ទះនៅតំបន់ទីប្រជុំជន ៥,៦នាក់នៅតំបន់ជាយក្រុង និង៥,៨នាក់ជាមធ្យម ក្នុងទីក្រុងទាំងមូលយោងតាមជំរឿនឆ្នាំ ១៩៩៨[១]

2.1.3 រចនាសម្ព័ន្ធទីប្រជុំជន

ទៅតាមរដ្ឋបាល ទីក្រុងត្រូវបានបែងចែកចេញជា ៧ខ័ណ្ឌ។ ក្នុងចំណោមនេះ មានខ័ណ្ឌ ៤ ដែលឋិតនៅក្នុងក្រុងដែលជាទីប្រជុំជន (ដូនពេញ ចំការមន ៧ មករា និងទួលគោក) ដែលមានផ្ទៃដីទំហំ ២៧.០៨[២]គ.ម២ និងមានប្រជាជនចំនួន ៦២៣.៣២២[៣] ។ ស្ថាប័នកំពូលៗរបស់រដ្ឋាភិបាល និងអាគាររដ្ឋបាលស្ថិតនៅក្នុងខ័ណ្ឌទាំងនេះជាពិសេសខ័ណ្ឌដូនពេញ និងខ័ណ្ឌចំការមន។ ខ័ណ្ឌដែលនៅសល់ចំនួន ៣ទៀត ឋិតនៅជាយក្រុង ឬនៅជុំវិញក្រុងដែលមានផ្ទៃ សរុប ៣៤៦.៦៥គ.ម² និងមានប្រជាជន ៥៧១.០៩២ ។ ផ្ទះលក់ទំនិញដែលស្ថិតក្នុងតំបន់មានដង់ស៊ីតេខ្ពស់ភាគច្រើនជាអាគារចាស់ៗ ៣-៦ជាន់ ដែលសាងសង់ក្នុងអាណានិគមតួយ៉ាងដូចជា "ផ្ទះលក់ទំនិញចិន" ដែលជាសណ្ឋានសំណង់តាមដងផ្លូវនិងមានជាន់ខ្ពស់ៗ ។ សំណង់ទាំងនេះអាចឱ្យទៅមកខានតាមផ្លូវត្រង់ដែលជាទូទៅភ្ជាប់ទៅជាមួយនឹងផ្លូវខ្សឿងហែម ផ្ទះដែលឋិតនៅក្នុងតំបន់មានដង់ស៊ីតេមធ្យមភាគច្រើនមាន ២-៣ជាន់ និងជាប្រភេទអាគារជាច់តែឯង ឬស្ទើរជាច់តែឯង ។

ជាប្រភេទសំណង់ក្រោយសម័យអាណានិគម។ សំណង់អាណាធិបតេយ្យមួយចំនួន ក៏ឋិតនៅក្នុងតំបន់ដែលមានដង់ស៊ីតេមធ្យមនេះដែរ ។ តំបន់ដែលមានដង់ស៊ីតេតិច ឋិតនៅជុំវិញក្រុង និងនៅជាយក្រុងហើយដែលមានប្រភេទផ្ទះច្រើន ដូចជា ផ្ទះសង់អំពីឈើ ប្រភេទផ្ទះលក់ទំនិញ ប្រភេទផ្ទះល្វែង និងស្ទើរពាក់កណ្តាលល្វែងគ្រប់ប្រភេទ ។

---

[២] យោងទៅតាម BUA ខែកកដា ឆ្នាំ២០០៣ ផ្ទៃដីប៉ាន់ស្មាននៃតំបន់ទីប្រជុំជនមាន ២៧,១៩គ.ម² និងតំបន់ជាយក្រុងមាន ៣៤៨,៣០គ.ម² គិតតាមផ្ទៃដីរាងស្វែរ

[៣] ចំនួនប្រជាជនព្យាករណ៍ក្នុងការសិក្សាដែលដឹកនាំដោយ JICA ក្នុងឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពី "ផែនការមេគមនាគមន៍នៅតំបន់ក្រុងភ្នំពេញ"

2.1.4 ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច

a. សេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់

កំណើនផលិតផលក្នុងស្រុក GDP ក្នុងកម្ពុជា មានកំណើនជាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំគឺ ១០,៦% ពីឆ្នាំ១៩៩៤-២០០០ ។ កំណើននេះក្នុងម្នាក់ៗមានប្រហែល ៩២០.០០០ ឬ ២៣៨ដុល្លាសហរដ្ឋ ក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ។

យោងតាមការសិក្សាលើសេដ្ឋកិច្ច-សង្គម ឆ្នាំ ១៩៩៣-៩៤ ចំណូលជាមធ្យមសំរាប់ប្រជាជនក្នុងក្រុងភ្នំពេញ មានច្រើនជាង ៣ដងនៃចំណូលជាមធ្យមរបស់ប្រជាជនទូទៅក្នុងប្រទេសដែលមានប្រហែលជា១៦៩.០០០ ឬត្រូវជា ៦៦ដុល្លា ក្នុងមួយខែ ។ គួរចំណាំថាមានគំលាតខុសគ្នាច្រើនរវាងចំណូលដែលរកបានរវាងអ្នកនៅទីក្រុង និងនៅតាមជាយក្រុង ។

b. ថវិកាសាលាក្រុង និងថវិកាជាតិ

ចំណូលរដ្ឋាភិបាលកាន់កាប់មានត្រឹមតែ ៩% នៃ GDP ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ ។ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបច្ចុប្បន្នកំពុងដឹកនាំកំណែទំរង់រចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រព័ន្ធប្រមូលពន្ធដារ និងចំណូលប្រចាំឆ្នាំដើម្បីបង្កើនមូលដ្ឋានចំណូលជាតិ ។ ផែនការវិនិយោគសាធារណៈចុងក្រោយឆ្នាំ ២០០២-២០០៤ បានកំណត់គោលដៅចំណូលគឺ ១៣,៥% សំរាប់ GDP ឆ្នាំ២០០៥ ។

ម៉្យាងវិញទៀតចំណូលរបស់ក្រុងភ្នំពេញនាឆ្នាំ ២០០២ មានដល់ ២៦,៩៧២ លានរៀល (៦.៦ លានដុល្លាសហរដ្ឋ) ។ ចំណូល សំរាប់មនុស្សម្នាក់ក្នុងក្រុងត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណថាមានប្រហែលជា ៥.៥ ដុល្លាសហរដ្ឋ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ចំណាយសរុបរបស់ ក្រុងមានប្រហែល ២៧,៨២២ លានរៀល (៦.៩ លានដុល្លាសហរដ្ឋ) ។

2.2 ការចុះអង្កេត

ក្រុមសិក្សាបានដឹកនាំធ្វើការស្រាវជ្រាវទៅលើចំណុចដូចមានខាងក្រោម ដើម្បីយល់ឱ្យបានច្បាស់នូវស្ថានភាពនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងតំបន់សិក្សា ។

១. ការស្រាវជ្រាវលើបរិមាណ និងសមាសភាពសំណល់ (ស្រ.ប.ស.ស)
២. ការស្រាវជ្រាវលើពេលវេលា និងសកម្មភាពរថយន្ត
៣. ការស្ទង់មតិសាធារណៈ (ស្ទ.ម.ស)
៤. ការស្រាវជ្រាវលើបរិស្ថានសង្គមនៅក្នុង និងនៅទីជុំវិញទីលានចុងក្រោយ
៥. ការស្រាវជ្រាវចំពោះកម្មករផ្នែកសំអាត
៦. ការស្រាវជ្រាវលើស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រ
៧. ការស្រាវជ្រាវអំពីរោងចក្រ
៨. ការសិក្សាអំពីទីផ្សារកែច្នៃ
៩. ការស្រាវជ្រាវលើគុណភាពទឹក
១០. ការអង្កេតអាងបង្ហូរអនាម័យ
១១. ផ្សេងៗ

2.2.1 ការបង្កើតសំណល់ និងបរិមាណចាក់

ដោយផ្អែកលើការសិក្សា WACS លើចំនួន ៥៦០ គ្រួសារ នារដូវប្រាំង និងវស្សានោះ គេបានទទួលនូវអត្រាបញ្ចេញសំនល់ ហើយប្រភពនៃទីកន្លែងបញ្ចេញសំណល់ក៏ត្រូវបានរកឃើញដោយការសិក្សាលើសង្កាត់ទាំង ៧៦ ។

Table 2-2: អាត្រាបង្កើតសំណល់ និងបរិមាណចាក់ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣

ប្រភពចាក់ចោល	ចំនួនប្រភពចាក់ចោល	ឯកតា	អ៉ាត្រានៃការបង្កើតសំណល់			បរិមាណចាក់ប្រចាំថ្ងៃ (ត/ថ)		
			រដូវក្តៅ	រដូវភ្លៀង	មធ្យម	រដូវក្តៅ	រដូវភ្លៀង	មធ្យម
សំណល់តាមផ្ទះ	១,១១៩,៤១៤	ក្រ/ម្ន/ថ្ង	៤៩៨	៤៧៦	៤៨៧	៥៩៧,៣	៥៧០,៩	៥៨៤,១
សំណល់អាជីវកម្ម (ភោជនីយដ្ឋាន)	២៧,៨០៨	ក្រ/តុ/ថ្ង	១.៩៤០	១.៣៨៧	១.៦៦៤	៥៤,០	៣៨,៦	៤៦,៣
សំណល់អាជីវកម្ម (ហាងលក់ទំនិញ)	៣៣,៥២៤	ក្រ/ហ/ថ្ង	៤.៥៦៦	៤.៤៣៧	៤.៥០២	១៥៣,១	១៤៨,៨	១៥១,០
សំណល់ផ្សារ	៥១,៧៦៦	ក្រ/តូ/ថ្ង	១.៧០០	១.៩៤៥	១.៨២៣	៨៨,០	១០០,៧	៩៤,៤
សំណល់សាលារៀន	៣៨៥,០១៣	ក្រ/ម្ន/ថ្ង	១៨	២១	២០	៦,៩	៨,១	៧,៥
សំណល់សំរាមតាមផ្លូវ	៥៦	ក្រ/គ.ម/ថ្ង	៤៧.២៣៥	៥៩.៥១០	៥៣.៣៧៣	២,៦	៣,៣	៣,០
សំណល់សណ្ឋាគារ	១៣,៣៨៥	ក្រ/ប/ថ្ង	១៩៩	២៦៣	២៣១	២,៧	៣,៥	៣,១
សំណល់កន្លែងធ្វើការ	៣៦៨	ក្រ/ក/ថ្ង	២.៩៤៦	៤.១៧៤	៣.៥៦០	១,១	១,៥	១,៣
សរុប								៨៩០,៦

* : បរិមាណសំណល់ពីប្រភពចាក់ដូចជា សួនច្បារ ផ្ទះសត្វឃាដ មិនអាចកំណត់ប៉ាន់ស្មានបាន តាមរយៈលំហូរសំណល់ឡើយ ។

2.2.2 សមាសភាពសំណល់

សំណល់តាមផ្ទះដែលបញ្ចេញនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងទិន្នន័យដែលទទួលបានពីការសិក្សារបស់ក្រុមសិក្សា JICA ត្រូវ បានបង្ហាញខាងក្រោម ។ សំណល់ច្រើនជាងគេគឺ ពីផ្ទះបាយ និងសារធាតុផ្លាស្ទិក ដែលមានប្រមាណ ៦៣.៣% និង ១៥.៥% រៀងខ្លួន។

Table 2-3 ការប្រៀបធៀបសមាសភាពសំណល់ដែលចាក់ពីផ្ទះ

Country / Physical Composition	Unit	**Cambodia**	Malaysia	Lao	Philippines	Paraguay	Tanzania	Honduras
		Phnom Penh*	Penang	Vientiane	Manila	Asuncion	Dar es Salaam	Tegucigalpa
ផ្ទះបាយ	%	**៦៣.៣០**	៣២.៨០	១៦.៩០	៤៥.៨២	៣៦.៦០	៤២.០០	៤៧.២០
ក្រដាស	%	**៦.៤០**	២៥.៥០	២.៨០	១៥.៣៩	៦.៤០	៣.១០	១១.៥០
កាត់ដេរ	%	**២.៥០**	៣.៤០	១.៦០	៤.៣៣	១.៣០	១.២០	២.៨០
ផ្លាស្ទិច	%	**១៥.៥០**	១១.២០	៦.១០	១៥.៦០	៣.៩០	២.២០	៧.១០
ស្មៅ និងឈើ	%	**៦.៨០**	១៤.៤០	៣៨.២០	៧.៤៥	២២.២០	២៥.៣០	១១.៦០
ស្បែក និងជ័រ	%	**០.១០**	០.៨០	១.១០	០.៨០	០.៧០	០.៩០	២.២០
ដែក	%	**០.៦០**	២.៦០	៣.៧០	៥.៤៧	១.៣០	២.០០	១.៩០
ដប និងកែវ	%	**១.២០**	១.៤០	៩.៣០	២.៦៩	៣.១០	៣.៥០	៣.៥០
សេរ៉ាមិច និងថ្ម	%	**១.៥០**	០.២០	(Included in glass)	១.២៦	២.៥០	០.៤០	១២.១០
ផ្សេង ៗ	%	**២.១០**	៧.៨០	២០.៣០	១.១៩	២២.០០	១៩.៤០	០.១០
សរុប	%	**១០០.០០**	១០០.០០	១០០.០០	១០០.០០	១០០.០០	១០០.០០	១០០.០០
ASG	kg/l	**០.២៥**	០.១៩	០.១៦៨	០.១៩	០.២២	០.៣៩	០.២០

សំគាល់: បរិមាណសំណល់ពីប្រភពចាក់ដូចជា សួនច្បារ ផ្ទះសត្វឃាដ មិនអាចកំណត់ប៉ាន់ស្មានបាន តាមរយៈលំហូរសំណល់ឡើយ ។

2.2.3 សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ និងសំណល់ឧស្សាហកម្ម

a. សំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ

ក្នុងការស្រាវជ្រាវលើសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រនេះ មានការធ្វើបទសម្ភាសន៍ជាមួយស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រចំនួន៤១កន្លែង ។ ផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវនេះក្រុមសិក្សា បានប៉ាន់ស្មានបរិមាណសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រដែលបានបង្កើតក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ដូចមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ ។

Table 2-4 : បរិមាណសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ បង្កើតក្នុងឆ្នាំ ២០០៣

ប្រភពបង្កើត	អាត្រាបង្កើត (គ.ក្រ/គ្រែ/ថ្ងៃ)		ចំនួនប្រភព	ចំនួនគ្រែ	អាត្រាគ្រែមានអ្នកជំងឺសំរាក	បរិមាណបង្កើត (គ.ក្រ/ថ្ងៃ)
សំណល់ទូទៅ						
១. មន្ទីរពេទ្យ	kg/bed/day	៥.១៧៤	១៥	៣,២៤១	៣៩.៨ %	៦,៦៧៤
២. ពហុគ្លីនិច		១.០៦០	៣៣	៧៧៦	១៩.៥ %	១៦០
៣. គ្លីនិច		១.៣១៣	៨១៦	៩,០៦៧	២៣.០ %	២,៧៣៨
៤. មណ្ឌលសុខភាព		៥.០៦៩	៦	៩២	៣១.៥ %	១៤៧
សរុប		---	៨៧០	១៣១៧៦	---	៩,៧១៩
១. មន្ទីរពេទ្យ	kg/person/day	០.៣៨៥៤	១៥	១៧,៣១៨	---	៦,៦៧៤
២. ពហុគ្លីនិច		០.០៩៣	៣៣	១,៧៣០	---	១៦០
៣. គ្លីនិច		០.១១១	៨១៦	២៤,៦៦១	---	២,៧៣៨
៤. មណ្ឌលសុខភាព		០.៣២៧	៦	៤៤៩	---	១៤៧
សរុប		---	៨៧០	៤៤,១៥៨	---	៩,៧១៩
សំណល់ទូទៅ						
១. មន្ទីរពេទ្យ	kg/bed/day	០.២៦២	១៥	៣,២៤១	៣៩.៨ 5	៣៣៨.០
២. ពហុគ្លីនិច		០.៣១២	៣៣	៧៧៦	១៩.៥ 5	៤៧.២
៣. គ្លីនិច		០.២៦៣	៨១៦	៩,០៦៧	២៣.០ 5	៥៤៨.៥
៤. មណ្ឌលសុខភាព		០.៩៥២	៦	៩២	៣១.៥ 5	២៧.៦
សរុប		---	៨៧០	១៣,១៧៦	---	៩៦១.៣

b. សំណល់ឧស្សាហកម្ម

ដើម្បីទទួលបានការយល់ដឹងពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នទាក់ទងនឹងសំណល់ឧស្សាហកម្មក្នុងភ្នំពេញ ការស្រាវជ្រាវតាមរយៈការសម្ភាសន៍ជាមួយរោងចក្រចំនួន ៣២ ត្រូវបានធ្វើឡើង។ យោងតាមលទ្ធផលស្រាវជ្រាវនេះ ក្រុមសិក្សាបាន ប៉ាន់ស្មាន បរិមាណសំណល់ឧស្សាហកម្មដែលបានបង្កើត ដូចមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ ។

Table 2-5: បរិមាណសំណល់ឧស្សាហកម្ម បង្កើតក្នុងឆ្នាំ ២០០៣

ប្រភពបង្កើត	កូដ	អាត្រាបង្កើត(គ.ក្រ/ម្នាក់)	ចំនួនប្រភព	ចំនួនអ្នកធ្វើការ	បរិមាណបង្កើត(គ.ក្រ/ថ្ងៃ)
អាហារ	G01	៣,៨៩៣	២១	២.៤៤០	៩.៤៩៩
វាយនភ័ណ្ឌ	G02	០,៤០៩	២៣	៣០.៦៨៧	១២.៥៥១
សម្លៀកបំពាក់	G03	០,២៥៤	១៧៩	១៣៧.៥៩៥	៣៤.៩៤៩
គីមី	G04	០,២៩៣	១០	១.៣៥៤	៣៩៧
អលោហៈ	G05	០,២៩៣	៤	៣៤៤	១០១
សិប្បកម្មលោហៈ	G06	០,២៩៣	៩	៧៦១	២២៣
ឈើ	G07	០,២៩៣	៣	១៤៥	៤២
ក្រដាស	G08	០,៣៣៩	២	១១២	៣៨
ផ្សេងៗ	G09	០,៨៥១	១	៥០៤	៤២៩
សរុប			**២៥២**	**១៧៣.៩៤២**	**៥៨.២២៩**

ក្នុងចំណោមសំណល់ឧស្សាហកម្មនេះ ៥១% (២៩.៦៩៧គ.ក្រ/ថ្ងៃ) ត្រូវបានប្រមូលដោយក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី និងយកទៅចាក់ចោលនៅស្ទឹងមានជ័យ។ នៅសល់ ៤៩% (២៨.៥៣២គ.ក្រ/ថ្ងៃ) ត្រូវបានប្រមូលដោយក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម សាទ្បាំ និងធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មដោយមធ្យោបាយដែលមាននៅទីលានសំរាប់សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលអនុញ្ញាត ដោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

2.2.4 លំហូរសំណល់

តំបន់សិក្សាទាំងមូលឆ្នាំ ២០០៣

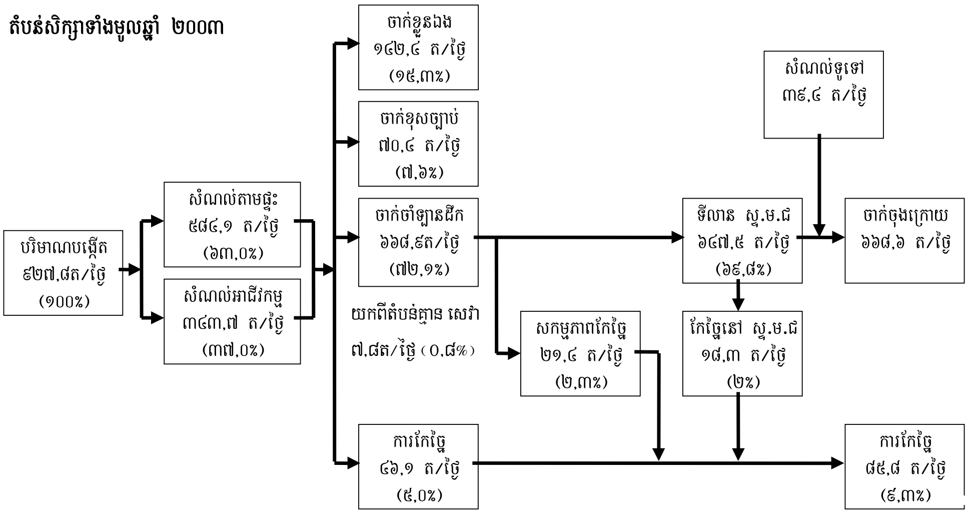

តំបន់ទីប្រជុំជនក្រុងឆ្នាំ ២០០៣

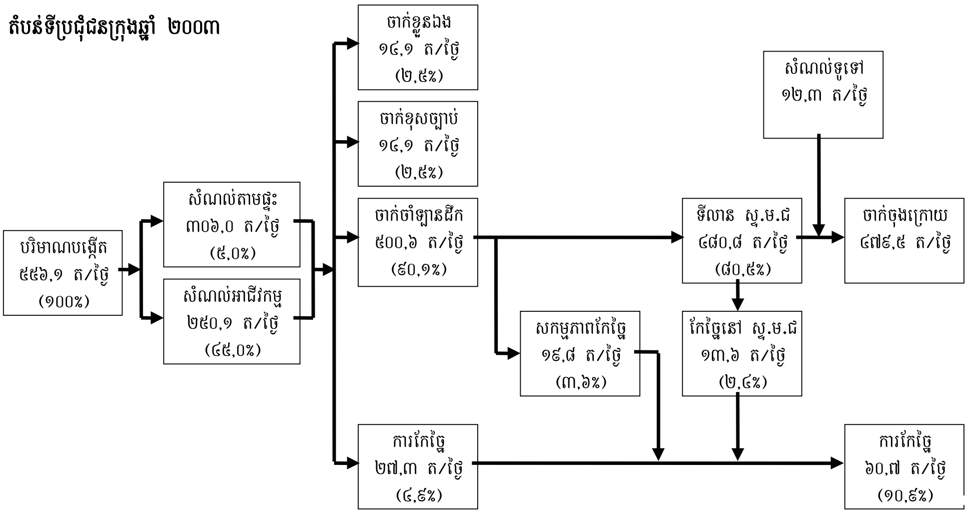

តំបន់ជាយក្រុងឆ្នាំ ២០០៣

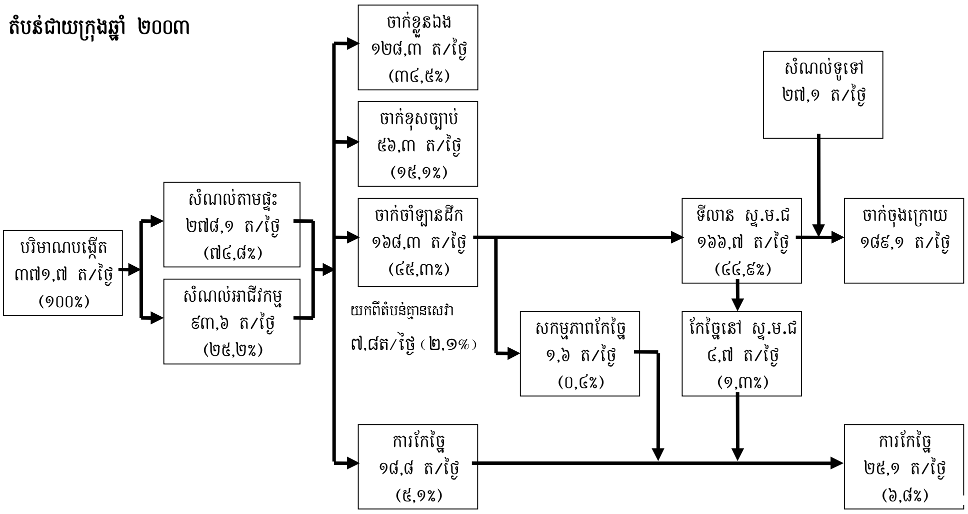

Figure 2-1: លំហូរសំណល់ឆ្នាំ ២០០៣

2.3 ការវាយតំលៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន

2.3.1 សង្ខេបប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន

ប្រព័ន្ធស្ថាប័ន និងបច្ចេកទេសចំពោះការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញបច្ចុប្បន្ន មានសង្ខេបនៅក្នុងតារាង ២-៦ និងតារាង ២-៧ ។

Table 2-6: : ប្រព័ន្ធបច្ចេកទេសបច្ចុប្បន្ន (ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៣)

មុខបច្ចេកទេស	ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន
១. ការបង្កើតសំណល់ (ត/ថ្ងៃ) • ប្រភពបង្កើតដូចជាតាមសួនច្បារ ផ្ទះសត្តឃាដ ប៉ុន្តែស្ថានចេញពីលំហូរសំណល់មិនត្រូវបាន កំណត់ឡើយ	សំណល់ផ្ទះ ៥៨៤,១ ត/ថ្ងៃ សំណល់អាជីវកម្ម (ភោជនីយដ្ឋាន) ៤៦,២ ត/ថ្ងៃ សំណល់អាជីវកម្ម (ហាងលក់ទំនិញ) ១៥០,៩ ត/ថ្ងៃ សំណល់ផ្សារ ៩៤,៣ ត/ថ្ងៃ សំណល់សាលារៀន ៧,៧ ត/ថ្ងៃ សំណល់សំរាមតាមផ្លូវ ៣,០ ត/ថ្ងៃ សំណល់សណ្ឋាគារ ៣,១ ត/ថ្ងៃ សំណល់កន្លែងធ្វើការ ១,៣ ត/ថ្ងៃ សំណល់ផ្សេងៗ ៣៧,២ ត/ថ្ងៃ **សរុប ៩២៧,៨ ត/ថ្ងៃ**
២. ការចាក់ និងការទុក	• គ្មានប្រព័ន្ធសំរាប់ទុកដាក់សំរាម (ក្នុងថង់ប្លាស្ទិច) • ទុកសំណល់តាមគំនរ ឬក្នុងធុងកុងទែន័រលើចិញ្ចើមផ្លូវដើរ • ភោជនីយដ្ឋាន និងសណ្ឋាគារធំៗមួយចំនួន។ល។ ប្រើធុង ឬកុងទែន័រ • ផ្ទះជាច្រើនដុតសំរាមតាមផ្លូវ • គ្មានគោលការណ៍ ឬបទបញ្ញត្តិក្នុងការចាក់
៣. ការប្រមូល និងដឹកជញ្ជូន	
៣.១ ផ្ទៃតំបន់មានសេវាប្រមូល	៣៧៣,៧៣ គ.ម[២]
៣.២ ចំនួនប្រជាជន (ឆ្នាំ ២០០៣)	
តំបន់រួម	១,១៩៩,៤១៤
តំបន់ទីប្រជុំជនក្រុង	៦២៨,៣២២
តំបន់ជាយក្រុង	៥៧១,០៩២
៣.៣ អត្រាតំបន់មានសេវា ដោយយោងលើចំនួនមនុស្ស(តំលៃក្នុងរង្វង់ក្រចក ជាតំលៃដែលដកចេញការកែច្នៃនៅកន្លែងចាក់ចោល) ។	
តំបន់រួម	៧១.១%
តំបន់ទីប្រជុំជនក្រុង	(៧២.២%)
តំបន់ជាយក្រុង	៩៥.០% (៩០.១%)
	៥០.៤% (៤៥.៣%)
៣.៤ ប្រព័ន្ធប្រមូលក្នុងតំបន់ NIP ដោយ រ.គ.ស.ភ	ការប្រមូលដោយរទេះរុញ (តាមចិញ្ចើមថ្នល់ ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយដោយក្រុមជួយខ្លួនឯង) និងការប្រមូលដោយរថយន្តក្នុងតំបន់ NIP ការប្រមូលសំណល់ដោយរថយន្ត Compactor truck របស់ រ.គ.ស.ភ ២ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ សំរាប់ទីលាន សែន សុខ

មុខបច្ចេកទេស	ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន
ក្នុងតំបន់ស៊ីនទ្រី	ការប្រមូលតាមចិញ្ចើមថ្នល់ ដោយមានស៊ីប្លេ ប្រមូលដោយរទេះរុញ/រថយន្ត
៣.៥ ចំនួនដងប្រមូល	រាល់ថ្ងៃក្នុងតំបន់ រាល់ថ្ងៃនៅតាមបណ្តោយផ្លូវធំ ១ដង ទៅ ៣ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍សំរាប់តំបន់ផ្សេងទៀតដោយស៊ីនទ្រី
៣.៦ ឧបករណ៍ប្រមូល រ.គ.ស.ភ	រថយន្ត Compactor truck (១១ តោន) ១ រថយន្ត Compactor truck (៤,៥ តោន) ១ កុងទែន័រ (២,៥ ម៣) ៦ កុងទែន័រ (០,៧៥ ម៣) ៥
ស៊ីនទ្រី	រថយន្ត Compactor truck (KAMAZ) ៤ រថយន្ត Compactor truck (១១ តោន) ១៤ រថយន្ត Compactor truck (៩ តោន) ១ រថយន្ត Compactor truck (៤,៥ តោន) ១១ រថយន្ត Compactor truck (៣,៥ តោន) ៩ រថយន្ត Compactor truck (២,៥ តោន) ៨ រថយន្ត Dump truck (៦ តោន) ២
៣.៧ ផ្នែកទទួលបន្ទុកចំនួនបុគ្គលិក	ផ្នែកប្រតិបត្តិការណ៍សំណល់រឹង រ.គ.ស.ភ ១ រដ្ឋបាល ២ ការប្រមូលសំរាម ៧ ផ្នែកប្រមូលថ្លៃសំរាម **១០** **សរុប**
៣.៨ អ្នកម៉ៅការឯកជន ចំនួនបុគ្គលិក	ស៊ីនទ្រី បុគ្គលិកការិយាល័យ ៣០ ទំនាក់ទំនងអតិថិជន ៧៨ អ្នកត្រួតពិនិត្យគុណភាព ១០ អ្នកបើករថយន្ត ៦០ អ្នកប្រមូលសំរាម ២៦០ យន្តការី ៣៥ អ្នកចាត់ចែងការ និងថ្នាក់ដឹកនាំ ៤០ កម្មករផ្នែកបោសសំអាតពិសេស ២០
៣.៩ ថ្លៃសេវាប្រមូលសំរាមដោយ រ.គ.ស.ភ ក្នុងមួយឯកតា (ដុល្លា/តោន)	ប្រមូលដោយរទេះរុញ ១,៨៩ ដុល្លា/ត ប្រមូលដោយរថយន្ត ១,៦២ ដុល្លា/ត **សរុប** **៦,៧៣ ដុល្លា/ត**
៤. ការបោសសំអាតផ្លូវ និងសួនច្បារ	
៤.១ ប្រព័ន្ធបោសសំអាតរបស់ រ.គ.ស.ភ	គ្មានសេវាដែលផ្តល់ដោយ រ.គ.ស.ភ ទេ ប៉ុន្តែ ស.ក.ភ.ព ដឹកនាំសំអាតនៅតាមសួនច្បារធំៗខ្លះ ការសំអាតសួនច្បារត្រូវបានធ្វើដោយអង្គភាពសំអាតសួនសាធារណៈដែលចិតនៅក្រោម ស.ក.ភ.ព
៤.២ ប្រព័ន្ធបោសសំអាតរបស់ ស៊ីនទ្រី	សំអាតដោយគ្រឿងយន្ត និងដោយដៃ

មុខបច្ចេកទេស	ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន
វិធី ចំនួនអ្នកបោស	រថយន្តបោសសំអាតមួយគ្រឿង អ្នកបោស ៣៥០ នាក់
៥. ប្រព្រឹត្តិកម្មពាក់កណ្តាលសំរេច ៥.១ ធ្វើជីកំប៉ុស្តដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល	 អង្គការ CSARO កំពុងផលិតជីកំប៉ុស្ត ២,០ ត/ខែ នៅមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍កែច្នៃសំរាម (គឺជាមូលដ្ឋាននៃការផលិតនៅ ម.អ.ក.ស) COMPED កំពុងផលិតជីកំប៉ុស្ត ៦ត/ខែ (គឺជាមូលដ្ឋាននៃការផលិតនៅទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ)។
៦. ការកែច្នៃ ៦.១ កន្លែងកែច្នៃឯកជន ៦.២ ញែកចំរាញ់ដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល	 កែច្នៃសំណល់ដោយក្រុមហ៊ុនកែច្នៃឯកជនយ៉ាងសកម្ម សំណល់កែច្នៃមានចំនួនប្រហែល ៤៦ ត/ថ្ងៃ CSARO កំពុងញែកសំណល់ដែលអាចកែច្នៃបានក្នុងបរិមាណ ១,៥-២,០ ត/ខែ នៅ ម.អ.ក.ស
៧. ការចាក់ចុងក្រោយ ៧.១ ទីលានចាក់សំរាម ៧.២ វិធីចាក់ ៧.៣ ការប្រើប្រាស់ដីនៅទីជុំវិញ ៧.៤ ចម្ងាយដឹកជញ្ជូនពីទីក្រុង ៧.៥ ផ្នែកទទួលបន្ទុក ចំនួនបុគ្គលិក	 ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ (ទ.ស្ទ.ម.ជ) ចាក់ចំហរដោយគ្មានលប់ដី តំបន់ដីសើម ដីខ្ចី តំបន់លំនៅដ្ឋាន ៥,៣ គ.ម ពីផ្សារធំថ្មី ផ្នែកគ្រប់គ្រងទីលានចាក់សំរាម និងរោងជាងមេកានិច រ.គ.ស.ភ អ្នកគ្រប់គ្រងទីលាន ១ អ្នកបញ្ជាពញ្ជើង ២ កម្មករទីលាន ១ **សរុប ៤**
៧.៦ គ្រឿងចក្រនៅទីលាន ៧.៧ ថ្លៃប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលានមួយឯកតា (ដុល្លា/ត)	Bulldozers (ជួល) ២ ០,៤៣ ដុល្លា/ត
៨. តំហែទាំឧបករណ៍	រ.គស.ភ ថែរក្សារាល់គ្រឿងចក្រតាមរយៈប្រភពពីខាងក្រៅ ស៊ិនទ្រី ថែរក្សាដោយរោងជាងខ្លួនឯង
៩. ការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ ៩.១ ផ្នែកទទួលបន្ទុក ៩.២ ចំនួនបុគ្គលិក	 ផ្នែកប្រតិបត្តិការណ៍សំណល់ភក់ រ.គ.ស.ភ ប្រធានប្រតិបត្តិការណ៍សំណល់ភក់ ១ ប្រធានផ្នែកអាជីវកម្មឯកជន ១ អ្នកបើកបរ ៤ កម្មករ ៨ **សរុប ១៤**
៩.៣ ឧបករណ៍ប្រមូលសំណល់	Tank truck ចំណុះ ៥,០ ម^{៣}

Table 2-7: ប្រព័ន្ធស្ថាប័នបច្ចុប្បន្ន

មុខបច្ចេកទេស	ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន	
១. ការរៀបចំ		
១.១ អង្គភាពពាក់ព័ន្ធ	រ.គ.ស.ភ	
១.២ ចំនួនបុគ្គលិក	រដ្ឋបាល	១២
	ប្រតិបត្តិការណ៍សំណល់រឹង	១០
	ប្រតិបត្តិការណ៍សំណល់ភក់	១៤
	ប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន និងរោងជាងមេកានិច	៥
	សរុប	**៤១**
១.៣ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង	សាលាក្រុងចេញកិច្ចសន្យាលើការប្រមូលដល់ក្រុមហ៊ុនឯកជនលើកលែងតែតំបន់ NIP រ.គ.ស.ភ មានសិទ្ធិក្នុងការពិនិត្យលើការផ្តល់សេវាប្រមូលសំរាមរបស់ស៊ិនទ្រី	
២. ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ		
២.១ សាលាក្រុងភ្នំពេញ ឆ្នាំ ២០០២ (ឯកតា : ១.០០០៛)	ចំណូល (ពិត) ២៦.៥៧២.៤៧៤ (៦.៦ លានដុល្លា) ចំណាយ (ពិត) ២៧.៨២១.៩៧៤ (៦.៩ លានដុល្លា)	
២.២ ថវិកាសំរាប់សេវាសំអាតឆ្នាំ ,០២	សាលាក្រុងមិនផ្តល់ថ្លៃសេវាសំអាតទេ	
២.៣ ចំណូល និងចំណាយរបស់ រ.គ.ស.ភ ឆ្នាំ ២០០២	ចំណូល ១៥៩.១៣៩,៥០ ដុល្លាសហរដ្ឋ ចំណាយ ១៥៦.៤០៧,៨៩ ដុល្លាសហរដ្ឋ	
២.៤ ប្រព័ន្ធប្រមូលថ្លៃសំរាម		
a. សាធារណៈ (រ.គ.ស.ភ)	ប្រមូលផ្ទាល់ពីតំបន់ NIP	
b. ឯកជន	ភ្ជាប់វិក័យប័ត្រថ្លៃប្រមូលសំរាម	
២.៥ អត្រាថ្លៃប្រមូលសំរាម		
a. សាធារណៈ (រ.គ.ស.ភ)	ឆ្នាំ ២០០២	៦០% (តាមផ្ទះ)
b. ឯកជន	ឯកជន	៦០% (តាមផ្ទះ) ១៥% (អាជីវកម្ម)
២.៦ ពន្ធ	ពន្ធត្រូវបានដាក់ដោយសាលាក្រុង ពន្ធថ្មីចាប់ផ្តើមអនុវត្តពីចុងខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៣	
២.៧ ចំណូលពីថ្លៃប្រមូលសំរាម		
a. សាធារណៈ (រ.គ.ស.ភ)	តំបន់ NIP ឆ្នាំ ២០០២	,៣០.៧១៧,០៨ ដុល្លា
b. ឯកជន	គ្មានទិន្នន័យ	
៣. មូលដ្ឋានច្បាប់	លក្ខន្តិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ ត្រូវបានឯកភាពពីសាលាក្រុងកាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៣ ប៉ុន្តែមិនទាន់មានសុពលភាពស្របច្បាប់ដោយរដ្ឋាភិបាលនៅឡើយ	

មុខបច្ចេកទេស	ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន
៤. សហការសាធារណ:	មានជាកម្មវិធីអប់រំសាធារណ:តិចតួច និងកិច្ចសហការ

សំគាល់ : ទិន្នន័យពី ក្រុមហ៊ុន ស៊ិនទ្រី

2.3.2 ការវាយតំលៃលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ន

ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្ននៅក្រុងភ្នំពេញត្រូវបានធ្វើការវាយតម្លៃដែលមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម ។

Table 2-8: ការវាយតម្លៃស្ថានភាពគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងភ្នំពេញបច្ចុប្បន្ន

មុខបច្ចេកទេស		ខណ្ឌក្នុងក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៤)	ខណ្ឌជាយក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៣)
ប្រព័ន្ធបច្ចេកទេស	១. ការបង្កើតសំណល់	● ការបង្កើតសំណល់តាមផ្ទះក្នុងមួយឯកតាគឺ ៤៨៧ក្រ/ម្ន/ថ្ងៃ ● សមាមាត្រនៃសំណល់ចង្ក្រានបាយមានកំរិតខ្ពស់គឺ ៦៣,៣% ។ សមាមាត្រនៃសំណល់ដែលអាចកែច្នៃបាន ដូច ជា លោហ: ក្រដាស និងជប គឺរួមទាំងអស់ ២៣,៧% ។ ដោយឡែកសមាមាត្រសំណល់ប្លាស្ទិចគឺ ១៥,៥% ដែលមានកំរិតខ្ពស់ ។ ជបជ័រកាន់តែមានអ្នកនិយមច្រើន ឯការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិចកាន់តែកើនឡើងច្រើនដែរ អត្រានៃតំរូវការប្រើប្រាស់នេះមានខ្ពស់ដូចជានៅតាមបណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ដែរ ។	
	២. ការចាក់សំណល់តាមប្រភព	● ២,៥% នៃសំណល់ដែលបានបង្កើតត្រូវបានចាក់ចោលដោយខ្លួនឯង ៦២,៥% ទៀតចាក់ខុសច្បាប់ដោយអ្នកបង្កើត ។ ផលធៀបនៃតួលេខទាំងនេះមានកំរិតទាប ។ ● ហេតុផលដែលតួលេខទាំងនេះទាបគឺថា ប្រហែល ៩០% នៃសំណល់ដែលបង្កើតក្នុងតំបន់គ្មានសេវាត្រូវ បានប្រជាជនយកទៅចោលក្នុងតំបន់មានសេវា ។ ● ហេតុផលផ្សេងទៀតនោះគឺថាតំបន់នេះជាតំបន់ដែលមានចំនួនប្រជាជនច្រើនជ្រុល (ដង់ស៊ីតេ ២៣០,២ ន/ហ.ត) និងមានដីទំនេរ ឬសួនច្បារតិចតួច ដូច្នេះការចាក់ខ្លួនឯង ឬចាក់ខុសច្បាប់ពុំសូវឃើញមានទេ ផ្អែកតាមការសិក្សាអំពីលំហូរសំណល់ ។	● ជាង ៣៤,៥% នៃសំណល់ដែលបានបង្កើតត្រូវបានចាក់ចោលដោយអ្នកបង្កើត ។ ការចាក់ខុសច្បាប់ មាន ១៥,១% គឺមាន ៦ដងច្រើនជាងនៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជនក្នុងក្រុង ។ ● ហេតុផលចំបងចំពោះអត្រាការចាក់ដោយខ្លួនឯងនិងដោយខុសច្បាប់នេះគឺដោយសារសេវាប្រមូលមានតិចតួចក្នុងតំបន់នេះ ។ ម្យ៉ាងទៀតដោយសារថា ជាតំបន់ដែលមានប្រជាជនតិចតួចរស់នៅ (ដង់ស៊ីតេ ១៦,៥ ន/ហ.ត) និងមានដីទំនេរ និងផ្ទះមានសួនច្បារច្រើន ដែលផ្តល់លទ្ធភាពដល់ការចាក់ដោយខ្លួនឯង និងដោយខុសច្បាប់ ។
	៣. ការទុក និងការចាក់	● ថង់ប្លាស្ទិចត្រូវបានប្រើប្រាស់ទូលំទូលាយក្នុងការទុកសំណល់មុនពេលយកទៅចាក់ ។ ● ស្របពេលដែលគ្មានបទបញ្ញត្តិស្តីពីការចាក់ សំរាមតែងកើតមាននៅទីក្រុងជានិច្ចដោយសារថាប្រជាជនតែងចាក់សំរាមក្រោយពេលសេវាប្រមូលបានធ្វើ ។ ● អ្នកលក់ដូរតាមចិញ្ចើមថ្នល់ និងការចតរថយន្តលើចិញ្ចើមផ្លូវដើរ រំខានដល់ការងារសំអាត ហើយតែងមានការពង្រាយដោយជនជំពូកនេះថែមទៀត ។ ● មានគំនរសំរាមតាមចិញ្ចើមផ្លូវដើរ និងផ្លូវបើកបរបង្កជាភាពគគ្រិច ទោះជានៅកណ្តាលក្រុងក៏ដោយបំផ្លាញសោភ័ណភាពក្រុង និងសុខភាពសាធារណ:។ ● សង្កាត់បានរាយការណ៍ថាមានគំនរសំរាមចំនួន ៥៧ គំនរនៅតាមខណ្ឌទាំង៤ ក្នុងក្រុង ។	● វិធីទុក និងចាក់សំណល់មានលក្ខណ:ខុសប្លែកៗគ្នាពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយទៀត ។ ● មានគំនរសំរាមដែលបង្កើតជាភាពគគ្រិចនៅតាមតំបន់ទីប្រជុំជន និងតំបន់មនុស្សច្រើន បំផ្លាញសោភ័ណភាពក្រុង និងសុខភាពសាធារណ: ។ ● សង្កាត់បានរាយការណ៍ថាមានគំនរសំរាមចំនួន ៦ គំនរនៅតាមខណ្ឌទាំង ៣ ក្នុងជាយក្រុង ។ ● បញ្ហាពង្រាយសំរាមមិនសូវជាចោទធ្ងន់ប៉ុន្មានទេនៅក្នុងតំបន់ដែលមានដង់ស៊ីតេប្រជាជនទាប ។ ● បញ្ហាអនាម័យ និងសោភ័ណភាពនៃការពង្រាយសំណល់នៅតាមទីដីទំនេរ គឺជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរជាពិសេសនៅតាមទីកន្លែងដែលប្រជាជន ត្រូវមកតាំងទីលំនៅ ។

មុខបច្ចេកទេស	ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៤)	ខ័ណ្ឌជាយក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៣)
	● មានសណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន និងហាងទំនិញធំខ្លះ ប្រើប្រាស់ធុង ឬកុងទែន័រក្នុងការទុកសំណល់ក្នុងកន្លែងរបស់ខ្លួន ។	
៤. ការប្រមូល និងការដឹកជញ្ជូន	● អត្រាប្រមូលសំណល់ក្នុងករណីដែលចំនួនប្រជាជនត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថាមានចំនួន ៩៥,០% តាមរយៈការបូកបន្ថែមនូវអត្រាកែច្នៃនៅតាមប្រភព (៤,៩%) និងអត្រាចាក់ចំពោះសេវាប្រមូលគឺ (៩០,១%) ។	● អត្រាប្រមូលសំណល់ ករណីដែលចំនួនប្រជាជនត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថាមាន ៥០,៤% តាមរយៈការបូកបន្ថែមនូវអត្រាកែច្នៃនៅតាមប្រភព (៥,១%) និងអត្រាចាក់ចំពោះសេវាប្រមូលគឺ (៤៥,៣%)។
	● ដោយសារថារថយន្តប្រមូលសំរាមមានស្ថានភាពចាស់ (ប្រើពី ៨-២៥ ឆ្នាំ) និងខូចជាច្រើនផង សេវាប្រមូលមិនអាចដំណើរការតាមកម្មវិធីឡើយ ។ ជាលទ្ធផល គឺការចាក់នោះមិនត្រូវបានប្រមូលឡើយ ។ ● ការចូកគំនរសំរាមនៅលើចិញ្ចើមផ្លូវដើរ និងតាមផ្លូវទាមទារឱ្យមានកម្លាំងពលកម្មដើម្បីកាត់បន្ថយទំហំនៃការប្រមូលនេះ ។ ● សំរាមដែលចាក់គរនៅតាមទីទំនេរដែលរថយន្តមិនអាចចូលប្រមូលដល់ ត្រូវខានទុកចោលដែលបង្កឱ្យ ប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានជុំវិញ ។ ● ប្រជាជនភាគច្រើនក្នុងខ័ណ្ឌទាំង ៤ នៅក្នុងក្រុងពេញចិត្តចំពោះការផ្តល់សេវាប្រមូលនេះ ។ ការប្រមូលមាននៅគ្រប់ទីកន្លែង តួយ៉ាង ការប្រមូលសំរាមចេញពីបរិស្ថានរស់ នៅជាទូទៅត្រូវខានសំរេចតាមគោលបំណង ។ ● ក្នុងផ្នែកខ្លះនៃតំបន់ ឧទាហរណ៍ តំបន់ NIP អតីតអ្នករើសសំរាមត្រូវបានចងក្រងជាក្រុមជួយខ្លួនឯង ហើយដែលក្រុមនេះជាអ្នកផ្តល់សេវាប្រមូលតាមរយៈការអូសរទេះ ។ វិធីនេះមានប្រសិទ្ធិភាពណាស់ក្នុងការពង្រីកសេវាប្រមូលទៅដល់ តំបន់ដែលរថយន្តមិនអាចចូលទៅដល់ដោយងាយ ។ ● តំបន់ NIP ជាតំបន់តែមួយគត់ដែល រ.គ.ស.ភ គិតគូដល់ក្នុងការផ្តល់សេវាប្រមូល ។ ទោះបីជា រ.ក.ស.ភ មានឡាន Compacter truck និង skip loader truck ប៉ុន្តែការប្រមូលបានតែ ១៩ត/ថ្ងៃ ប៉ុណ្ណោះ ។ ● ប្រព័ន្ធស្តារធនធានសំណល់ឡើងវិញដោយមិនចាំបាច់តាមបច្ចេកទេសនៅតាមប្រភពបង្កើត និងចំណុចចាក់សំណល់ មានដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព ។ នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនៃការកាត់បន្ថយ ការកែច្នៃ និងការសំអាត ការញែកប្រភពសំណល់គឺជាចំណុចប្រសើរបំផុត ។	● ដោយសារថារថយន្តប្រមូលសំរាមមានស្ថានភាពចាស់ (ប្រើពី ៨-២៥ ឆ្នាំ) និងខូចជាច្រើនផង សេវាប្រមូលមិនអាចដំណើរការតាមចន្លោះពេលកំណត់ បានឡើយ ។ ជាលទ្ធផល ការចាក់ដោយប្រជាជននេះត្រូវទុកចោលមិនបានប្រមូលឡើយ ។ ● ការចាក់ដោយខ្លួនឯង និងការចាក់ដោយគ្មានរបៀបមានកំរិតខ្ពស់នៅតាមតំបន់ដែលមានប្រជាជនតិច។ ទំបន់ដែលមានប្រជាជនច្រើន ពុំមានសេវាកម្មប្រសើរទេ។ ដូច្នេះ គេគួរផ្តល់អទិភាពដល់តំបន់ទាំងនោះ ។ ● ក្នុងតំបន់ខ្លះ សេវាប្រមូលជាចំបងត្រូវបានសាកល្បងធ្វើតាមដូចក្នុងតំបន់ NIP ដែរ ប៉ុន្តែសេវាក្នុងតំបន់ទាំងនោះ រថយន្តដឹកមិនអាចចេញចូលដល់បាន ។ ដោយសារផ្នែកភាគច្រើននៃតំបន់ក្រីក្រ និងពុំមានសេវាប្រមូល គឺជាតំបន់ដែលពិបាកចេញចូល វិធីប្រើនៅក្នុងតំបន់ គួរតែជួលសេវាប្រមូលបន្ថែមដើម្បីពង្រីកទៀត ។ ● ពុំមានតំបន់ដែលផ្តល់សេវាដោយ រ.គ.ស.ភ ទេ ។ សេវាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យតែតាមក្រុមហ៊ុនឯកជនដែលធ្វើឡើងផ្អែកតាមគោលការណ៍សេដ្ឋកិច្ច ។ ដោយសារតែលក្ខណៈនៃតំបន់ ប្រសិទ្ធិភាពនៃសេវាប្រមូលមិនអាចមានកំរិតខ្ពស់ឡើយ ហើយការផ្តល់សេវាតាមរយៈស្ថាប័នសាធារណៈចាំឱាច់ត្រូវពិចារណា ។ ● មានប្រព័ន្ធស្តារធនធានសំណល់ឡើងវិញដោយមិនចាំបាច់ធ្វើតាមបច្ចេកទេសនៅតាមប្រភពបង្កើត និងនៅតាមចំណុចចាក់សំណល់ដោយសកម្ម ។ ● ពុំមានប្រព័ន្ធផ្ទេរសំណល់ឡើយ ។ រថយន្តប្រមូលសំរាមត្រូវដឹកផ្ទាល់ទៅទីលាន ស្ទ.ម.ជ តែម្តង ។ ដោយសារថាចម្ងាយដឹកជញ្ជូនពីតំបន់និមួយៗទៅទីលាន មានលើសពី ២០គ.ម ដូច្នេះការបង្កើតប្រព័ន្ធចំណុចផ្ទេរសំណល់គឺជាការចាំបាច់ ។

<table>
<tr><th colspan="2">មុខបច្ចេកទេស</th><th>ខណ្ឌក្នុងក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៤)</th><th>ខណ្ឌជាយក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៣)</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td>● លើកលែងតែតំបន់ NIP ចេញ ប្រព័ន្ធផ្ទេរសំណល់គឺពុំត្រូវបានប្រើប្រាស់ឡើយ ។ រថយន្តប្រមូលសំរាមត្រូវដឹកផ្ទាល់ទៅទីលាន ស្ទ.ម.ជ តែម្តង ។ ទីលាននេះមានចម្ងាយ ១០គ.ម ពីទីក្រុង វាហាក់ដូចជាមិនចាំបាច់ត្រូវការទីសំរាប់ធ្វើការផ្ទេរសំរាមឡើយ ។</td><td>●</td></tr>
<tr><td></td><td>៥. ការសំអាតផ្លូវ និងសួនច្បារ</td><td>● សេវាបោសតាមផ្លូវត្រូវបានផ្តល់ដោយក្រុមហ៊ុនស៊ីនទ្រី ដោយមានតម្លៃប្រមូលជាប្រភពហិរញ្ញវត្ថុ ។
● សេវាសំអាតធ្វើតែតាមផ្លូវ និងសួនច្បារសំខាន់ៗក្នុងក្រុងប៉ុណ្ណោះដែលជួយដល់សោភ័ណភាពទីក្រុង ។
● គ្រឿងចក្រត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់សេវាសំអាតក្នុងតំបន់មានកំណត់ ។ ការសំអាតដោយដៃគឺជាការអនុវត្តន៍សំខាន់ក្នុងការជួយបង្កើតការងារ ។</td><td>● សេវាបោសផ្លូវត្រូវបានធ្វើតែតាមផ្លូវទៅកាន់ចំណតអាកាសយានប៉ុណ្ណោះដោយក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី ដោយមានតម្លៃប្រមូលជាប្រភពហិរញ្ញវត្ថុ ។
● ការសំអាតដោយដៃគឺជាការអនុវត្តន៍សំខាន់ក្នុងការជួយបង្កើតការងារ ។</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td colspan="2">● ការងារសំអាតតាមសួនសាធារណៈធ្វើឡើងដោយ ស.ក.ភ.ព ផ្នែកសួនច្បារ
● ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រីដឹកសំរាមផ្ទាល់ទៅកាន់ទីលានចាក់ស្ទឹងមានជ័យ ។</td></tr>
<tr><td></td><td>៦. ប្រព្រឹត្តិកម្ម ពាក់កណ្តាលសំរេច</td><td>● មធ្យោបាយធ្វើជីកំប៉ុស្តមួយ (សមត្ថភាពផលិតកម្ម ប្រហែល ២,០ត/ថ្ងៃ) ត្រូវបានប្រតិបត្តិការណ៍ដោយអង្គការ NGO និង CSARO ។ គុណភាពផលិតផលជីកំប៉ុស្តមានកំរិតខ្ពស់ដោយសារថាការផលិតមានការសំរិតសំរាំង ប៉ុន្តែទីផ្សារវាមានភាពមិនចិតថេរ ។</td><td>● មានរោងធ្វើជីកំប៉ុស្តមួយដឹកនាំធ្វើដោយ NGO និង CSARO នៅទីលាន ស្ទ.ម.ជ (តាមរបាយការណ៍សមត្ថភាពផលិតមានប្រហែល ៦,០ត/ថ្ងៃ ធ្វើដោយ NGO ដែលហាក់ដូចជាច្រើនជ្រុល)។ សំណល់បានពីទីផ្សារ ដូច្នេះគុណភាពកំប៉ុស្តមានខ្ពស់ ប៉ុន្តែទីផ្សារវាមិនចិតថេរ ។ យោងតាមការស្ទង់មតិសាធារណៈ ការធ្វើជីកំប៉ុស្តត្រូវបានធ្វើនៅតាមផ្ទះមួយចំនួន ។</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td colspan="2">● ការផ្សព្វផ្សាយពីជីកំប៉ុស្តគឺជាមធ្យោបាយមួយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការបង្កើនអត្រាកែច្នៃសំណល់ ។ ការវាយតម្លៃលទ្ធភាពគំរោង ទាមទារឱ្យមានការស្រាវជ្រាវទីផ្សារ ដូចជាការសិក្សាអំពីតម្លៃប្រកួតប្រជែងផលិតផល ដូចជាជីសរីរាង្គ ។ ចាំខាច់ត្រូវមានការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងទៅដល់កសិករទៅដល់ប្រសិទ្ធិភាពកែលំអដីតាមរយៈការប្រើប្រាស់ជីកំប៉ុស្ត និងធ្វើការលើកទឹកចិត្តដល់តំរូវការប្រើ ។
● មន្ទីរពេទ្យធំៗមានឡដុតតូចៗសំរាប់រំលាយសំណល់ឆ្លង ប៉ុន្តែពុំបានអនុវត្តឱ្យពេញសមត្ថភាពទេ ដោយសារតែបញ្ហាបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ ។</td></tr>
<tr><td></td><td>៧. ការកែច្នៃ</td><td colspan="2">● អត្រាកែច្នៃរបស់ក្រុងមាន ៩,៣% (៨៥,៨ត/ថ្ងៃ) នៃបរិមាណបង្កើតសរុប ដែលអាចប្រៀបធៀបជាមួយជប៉ុន (១៣,១% ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩) ។ ប៉ុន្តែ ប្រព័ន្ធកែច្នៃនៅក្នុងប្រទេសទាំង ២គឺ ខុសគ្នាខ្លាំង ។ ក្នុងជប៉ុន ការកែច្នៃធ្វើដោយក្រុមសហគមន៍ (៥,១%) តាមរយៈឧបករណ៍កែច្នៃ និងគ្រឿងចក្រ ប៉ុន្តែក្នុងកម្ពុជា ការកែច្នៃធ្វើឡើងដោយកម្លាំងពលកម្មមានតម្លៃថោក មិនប្រើបច្ចេកទេស ។
● អង្គការ NGO ដូចជា CSARO ធ្វើការកែច្នៃទោះបីជាក្នុងកំរិតមានកំណត់ក៏ដោយ ។ ប្រព័ន្ធកែច្នៃតាមកន្លែងធ្វើនិមួយៗមានការអភិវឌ្ឍន៍បានល្អ ។
● ការកែច្នៃក្រៅផ្លូវការដោយអ្នករើសសំរាម តាមប្រភព និងតាមចំណុចចាក់សំរាម មានលក្ខណៈសកម្ម ។ ការកែច្នៃរបស់ពួកគាត់តាមការប៉ាន់ស្មានមានចំនួនដល់ ៦៧,៥ត/ថ្ងៃ ឬ ៧,៣% នៃបរិមាណបង្កើតក្នុងក្រុងសរុប ។
● អ្នកប្រើប្រាស់សំណល់ចុងក្រោយមានប្លែកៗពីគ្នា ប៉ុន្តែទំហំជំនួញរបស់ពួកគាត់មានកំរិតតូច ។ ភាគច្រើននៃសំណល់ដែលអាចស្តារឡើងវិញទាំងនេះត្រូវបានដឹកចេញទៅប្រទេស វៀតណាម និងថៃ ។
● នៅទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ មានអ្នករើសសំរាមជាង ៥០០ នាក់ ធ្វើការពាក់ព័ន្ធនឹងការស្តារធនធានប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ។</td></tr>
</table>

មុខបច្ចេកទេស		ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៤)	ខ័ណ្ឌជាយក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៣)
	៨. ការចាក់ចុងក្រោយ	● ទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ គឺជាទីលានតែមួយគត់ក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ។ ប្រតិបត្តិការណ៍មិនអចិន្ត្រៃយ៍លើទីលាននេះបានបន្តអស់រយៈពេល ៣៨ឆ្នាំ មកហើយគិតតាំងពីឆ្នាំ ១៩៦៥ មក ។ សាលាក្រុងមានផ្ទៃដីតូចនេះ ត្រឹមតែ ៦,៨ ហ.ត ប៉ុណ្ណោះ សំរាប់ទីក្រុងដែលមានប្រជាជនជាង ១លាននាក់ ហើយដែលសំរាមយកទៅចាក់ទីនេះ បានហូរហៀររហូតដល់ផ្ទៃដីឯកជនដែលនៅជុំវិញទីនោះ ។ តាំងពីការចាក់នៅទីនេះមានកំពស់ ៥ម ការលំបាកក្នុងការដែលឱ្យរថយន្តចេញចូលទៅចាក់នៅកន្លែងនោះកាន់តែយ៉ាប់ទៅៗ ។ ការចេញចូលទៅកាន់ទីលានតែងជួបការលំបាកដែរ ជាពិសេសនៅរដូវភ្លៀង ហើយដែលជួនកាលត្រូវបន្ថយនូវការងារចាក់នេះវិញ ។ ការបង្កើនការកែលំអផ្លូវចេញចូល និងសន្តិសុខនៅទីលាន ជាបញ្ហាបន្ទាន់ដែលត្រូវពិចារណា ។ ● ទីលានជាប្រភេទទីលានចាក់ចំហរគ្មានបច្ចេកទេស បង្កជាហេតុប៉ះពាល់អវិជ្ជមានធ្ងន់ធ្ងរទៅលើបរិស្ថានជុំវិញ ។	
		ការបំពុលខ្យល់ដែលបណ្តាលមកពីផ្សែង ភ្លើងឆេះទីលាន បង្កជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរមិនត្រឹមតែចំពោះបរិវេណជុំវិញទីលានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងសាយភាយមួយផ្នែកលើទីក្រុងទាំងមូលទៀតផង ។ ដូច្នេះការទប់ស្កាត់ភើងឆេះនេះក៏ជាបញ្ហាបន្ទាន់មួយដែលត្រូវគិតគូផងដែរ ។ ● ការមកដល់នៃរថយន្តដឹកសំរាមនៅទីលានមិនត្រូវបានធ្វើការត្រួតពិនិត្យឡើយ ។ គឺមិនត្រូវបានដឹងនូវប្រភេទសំណល់ដែលបានដឹកមក និងថាតើត្រូវចាក់នៅផ្នែកណានៃទីលាន ។ សំណល់ឆ្លងត្រូវបានចាក់ដោយពុំមានការបែងចែកឱ្យខានច្បាស់ពីសំណល់ក្រុងធម្មតាឡើយ ។ ● បញ្ហាចំបងនៅទីនេះគឺថាអាយុកាលនៃសមត្ថភាពផ្ទុករបស់ទីលានវាស្ទើរតែអស់ទៅហើយ ហើយម៉្យាងទៀតការតាំងលំនៅដ្ឋានរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកាន់តែខិតមកជិតទីលាននេះ ដែលមានចម្ងាយមិនដល់ ១០០ម ផង ដោយសារតែកំណើនទីប្រជុំជន ។ ហេតុដូច្នេះការសាងសង់ទីលានថ្មីជាតំរូវការបន្ទាន់តាមដែលអាចធ្វើបាន ហើយដែលទីលានចាស់ត្រូវបិទវិញ ។ ● មានអ្នករើសសំរាមជាង ៥០០ នាក់កំពុងធ្វើការនៅទីលានដោយគ្មានបទបញ្ញត្តិត្រឹមត្រូវ ។ សកម្មភាពស្តារធនធាននៅទីនេះឡើងវិញជាទធ្វើឱ្យរាំងស្ទះដល់សកម្មភាពប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលាន ហើយដែលធ្វើឱ្យជីវិតរបស់ពួកគាត់អាចជួបនឹងហានីភ័យ ។ ដូចនេះ វាទាមទារឱ្យមានការបំបែកតំបន់ការងាររវាងអ្នករើសសំរាម និងរវាងតំបន់ការងារគ្រឿងចក្រធុនធ្ងន់ និងរថយន្តប្រមូលសំរាម ដើម្បីធានាដល់ប្រសិទ្ធិភាពប្រតិបត្តិការណ៍ទីលាន និងសុវត្ថិភាពរបស់អ្នកស្តារធនធានសំណល់ទីនេះ ។ ● រាល់ឧបករណ៍ដែលប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលានសុទ្ធតែជារបស់ជួល ។ តាំងពីឧបករណ៍នៅទីលាន និងប្រេងឥន្ធនៈត្រូវខានកាត់បន្ថយ ប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលានមិនត្រូវបានធ្វើឱ្យពេញគ្រប់គ្រាន់ទេ ដោយសារតែបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ ។	
	៩. ប្រតិបត្តិការណ៍ និងតំហែទាំ គ្រឿងចក្រ	● គ្រឿងចក្ររបស់ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី សំរាប់ការប្រមូល ដឹកជញ្ជូន និងការសំអាតផ្លូវ ដែលត្រូវខានប្រើប្រាស់សំរាប់រយៈពេលពី ៨-២៥ឆ្នាំ ជាញឹកញយតែងមានការខូច ។ ទោះបីជារោងជាងរបស់ស៊ិនទ្រី នៅក្នុង បឹងកក់ ១ និងទួលគោក មានឧបករណ៍ជួសជុលមិនគ្រប់គ្រាន់ ក៏ស៊ិនទ្រី អាចរក្សាគ្រឿងចក្រទាំងនោះឱ្យថិតក្នុងលក្ខខណ្ឌការងារខានដែរ ។ ប៉ុន្តែ ស៊ិនទ្រី មិនអាចធ្វើទៅតាមកម្មវិធីប្រមូលដែលបានកំណត់រួចនោះទេ ។ ● រ.គ.ស.ភ ពុំមានធនធានមនុស្ស ឧបករណ៍ ឬសម្ភារៈ ដើម្បីប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែរក្សាគ្រឿងចក្ររបស់ខ្លួននោះទេ ។ នៅពេលដែលមានគ្រឿងចក្រខូច ការងារជួសជុលត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យរោងជាងឯកជនជាអ្នកធ្វើ ។ ● រាល់គ្រឿងចក្រនៅទីលានសុទ្ធតែជារបស់ជួល ហើយដែលក្រុមហ៊ុនឯកជនខានបង្កើតរោងជាងតូចមួយនៅទីលានសំរាប់ធ្វើការងារជួសជុល ។	
	១០. ការគ្រប់គ្រងទឹកស្អុយ	● ទឹកស្អុយដែលបានបង្កើតនៅក្នុងក្រុងត្រូវបានប្រមូលដោយរថយន្តរបស់ រ.គ.ស.ភ ចំនួន ៣គ្រឿង និងរបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជនចំនួន ១១គ្រឿងទៀត ។ ● យោងតាមកំណត់ត្រាឆ្នាំ ២០០៣ មានបរិមាណទឹកស្អុយចំនួន ៥,៨ម^{៣}/ថ្ងៃ ត្រូវបានដឹកយកទៅចាក់ចោលនៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ជាមធ្យម ។	

មុខបច្ចេកទេស		ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៤)	ខ័ណ្ឌជាយក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៣)
		● តាមការត្រួតពិនិត្យតួលេខទាំងនេះ គឺជាការគិតដែលមានបរិមាណច្រើនខ្លាំងពេកចំពោះការប្រមូលទឹកស្អុយដោយក្រុមហ៊ុនឯកជនដែលត្រូវបានយកទៅចាក់នៅក្រៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។ គួរតែមានការណែនាំឱ្យបានខ្លាំក្លាលើការចាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ ការបង្កើតប្រព័ន្ធចាក់ទឹកស្អុយទាមទារឱ្យមានការយល់ដឹងឱ្យបានសមស្របត្រឹមត្រូវពី ស្ថានភាពជាក់ស្តែង តាមរយៈការសិក្សាលើបរិមាណអាងទឹកស្អុយ ចំនួនដងនៃការស្តារបញ្ចេញទឹកស្អុយពីអាងនេះ និងលើទិដ្ឋភាពផ្សេងៗទៀត ។ ● ទឹកស្អុយនេះត្រូវបានចាក់ទៅក្នុងអាងសំណល់ភក់ដែលបានសាងសង់នៅផ្នែកខាងលើនៃទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។ ដោយសារថាវិធីនេះមានលក្ខណៈសាមញ្ញ និងអស់តម្លៃទាប ជំរើសនេះត្រូវបន្តធ្វើតទៅទៀត ។	
ប្រព័ន្ធស្ថាប័ន	១១. ប្រព័ន្ធច្បាប់	មានអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩ និងដែលជាមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។ ដូច្នេះវាបានបង្កើតឡើងនូវក្របខ័ណ្ឌទាំងមូលដែលបញ្ហាគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយទៅតាមលំនាំដូចខាងក្រោមនេះ ។ ● ទោះបីក្រសួងបរិស្ថានបានចេញផ្សាយនូវសេចក្តីប្រកាសបន្ថែមលើអនុក្រឹត្យនេះ បទបញ្ញត្តិលំអិត ស្តង់ដា និងគោលការណ៍ណែនាំដែលគួរតែត្រូវបានបង្កើតដោយផ្អែកតាមនេះក៏ដោយ ក៏វានៅមិនទាន់មានការរៀបចំឱ្យបានល្អនៅឡើយដែរ ។ ● អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង បានចែងថា សំណល់ត្រូវបានបែងចែកជាសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងសំណល់គ្មានគ្រោះថ្នាក់ ប៉ុន្តែមិនបានធ្វើការកំណត់ ឬចាត់ថ្នាក់ប្រភេទសំណល់នោះឡើយ ។ ដូច្នេះជាក់ស្តែងវាមានការលំបាកក្នុងការញែកថាតើសំណល់ណាជាសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ហើយមួយណាមិនគ្រោះថ្នាក់ ។ ទោះបីជាចំណាត់ថ្នាក់នៃសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ និងមិនគ្រោះថ្នាក់មានលក្ខណៈសមហេតុ សមផលទូលំទូលាយក៏ដោយ ក៏ចំណាត់ថ្នាក់លំអិតបន្ថែមទៀតគឺជាការចាំបាច់សំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ជាពិសេសសំរាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់អង្គ (ផលិតករ) ទទួលខុសត្រូវចំពោះការចាក់សំណល់រឹងទាំងនេះ ។ ● អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង បានចែងថារដ្ឋអំណាចដែនដីទទួលខុសត្រូវលើការចាក់សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ពីប្រភពបង្កើតក្នុងស្រុក ។ ប៉ុន្តែប្រភពក្នុងស្រុកនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ រួមមានគ្លីនិច និងមន្ទីរ ពេទ្យ ។ ការនេះចាំបាច់ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យ ។ ● ការប្រមូល ការដឹកជញ្ជូន និងការទុកដាក់សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ពីរោងចក្រ តំរូវឱ្យមានការយល់ព្រមពីក្រសួងបរិស្ថាន ប៉ុន្តែការទទួលខុសត្រូវត្រួតត្រាចាត់ចែងមិនមានចែងឱ្យបានច្បាស់លាស់ឡើយ ។ ● អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង បានចែងថា ក្រុងដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្មានគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវរៀបំផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់ ។ ផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងសំរាប់សាលាក្រុងដែលនឹងត្រូវបង្កើតនៅក្នុងការសិក្សានេះ គឺជាការធ្វើលើកទីមួយ ហើយដែលវិធីសាស្ត្ររៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង នេះត្រូវបានរំពឹងថា នឹងអាចយកទៅប្រើប្រាស់សំរាប់ទីក្រុងនានាទូទាំងប្រទេសនេះទៀត ។ ● លក្ខន្តិកៈស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងគោលការណ៍ណែនាំលើការចាក់ និងបញ្ហាផ្សេងៗដើម្បីឱ្យមានការចូលរួម ពីសំណាក់ប្រជាជន គឺជាការចាំបាច់សំរាប់ក្រុងក្នុងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ពុំឃើញមានលក្ខន្តិកៈ ឬគោលការណ៍ណែនាំទាំងនោះទេ ។ ● ក្រសួងបរិស្ថានបានថ្លែងថាខ្លួនបានរកឃើញ ៩ ករណី ពីបទល្មើសចំពោះអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងសេចក្តីប្រកាសរបស់ក្រសួង និងការផាកពិន័យចំនួន ៤៤,២៣ លានរៀល ក្នុងឆ្នាំ ២០០២ អនុលោមទៅតាមច្បាប់ការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលបានចេញកាលពីខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ។ ក្រុមសិក្សាបានគិតថា ករណីទាំងនេះគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពខុសច្បាប់ប៉ុណ្ណោះ ។ ឧទាហរណ៍ដូចជាបញ្ហាទឹកស្អុយ ។ មានកន្លែងចាក់ទឹកស្អុយមួយនៅទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យ ។ ក្រុមហ៊ុនឯកជនប្រមូលទឹកស្អុយដែលមានរថយន្តប្រមូលចំនួន ១១គ្រឿង (រ.គ.ស.ភ មានតែ ៣គ្រឿង) មិនបានចាក់ទឹកស្អុយនៅទីនេះទេ ។ ភាគច្រើននៃទឹកស្អុយដែលបានប្រមូលដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន គឺជាតួយ៉ាង នៃការចាក់ខុសច្បាប់ ។	

<table>
<tr><th>មុខបច្ចេកទេស</th><th>ខណ្ឌក្នុងក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៤)</th><th>ខណ្ឌជាយក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៣)</th></tr>
<tr><td>១២. រដ្ឋបាល និង ការរៀបចំ</td><td colspan="2">● នៅថ្នាក់ជាតិ វាច្បាស់ណាស់ដែលថាការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងត្រូវឋិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។ ម៉្យាងវិញទៀត សាលាក្រុង ស.ក.ភ.ព ម.ប.ស្ល និង រ.គ.ស.ភ ត្រូវពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និង ទំនាក់ទំនងរវាងស្ថាប័នទាំង ៣នេះ មានភាពមិនច្បាស់លាស់នៅឡើយ ។ ការគ្រប់គ្រងការចាក់សំណល់ និង សេវាសំអាត ក្នុងន័យជាក់ស្តែងត្រូវបានអនុវត្តដោយ រ.គ.ស.ភ ដែលចំណុះឱ្យ ស.ក.ភ.ព ។ លក្ខន្តិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយផ្អែកតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់បានទទួលការយល់ព្រមព្រៀង មក ដល់ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ពីសំណាក់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬក្រសួងបរិស្ថាន នៅឡើយ ទេ ។ ម៉្យាងវិញទៀត ប្រកាសលេខ ៨០ ដែលចេញដោយអន្តរក្រសួងរវាងក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងបរិស្ថាន កាលពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៣ បានចែងថា ផែនការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង គួរតែត្រូវបានបង្កើត ឡើងដោយមន្ទីរបរិស្ថាន តាមក្រុងនិមួយៗ ។ យុត្តាធិការនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងក្រុងគួរតែមានឯកភាពរូបបនីយកម្មដោយ គ្មានការពន្យាពេល ។ ការ អនុម័តជាបន្ទាន់ទៅលើលក្ខន្តិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ រំពឹងថានឹងមានការបញ្ជាក់ដោយច្បាស់លាស់ពីយុត្តាធិការ នេះ ។
● ការងារប្រមូលសំណល់ និងសំអាតត្រូវបានផ្តល់កិច្ចសន្យាដល់ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី តាមរយៈការទិញសិទ្ធិពីក្រុមហ៊ុន PSBK ក្នុងឆ្នាំ ២០០០ ។ កិច្ចសន្យានេះមានសុពលភាពសំរាប់រយៈពេល ៥០ឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៩៧ ហើយ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី ធ្វើជំនួញជាអង្គភាពផ្តាច់មុខ និងធ្វើការប្រមូលថ្លៃសំរាមផងដែរ ។ ក្នុងករណី មានបញ្ហាកើតឡើង ដូចជាថាក្រុមហ៊ុននេះរំលោភលើកិច្ចសន្យា ពុំមានអង្គភាព ឬស្ថាប័នផ្នែកណាមានសិទ្ធិក្នុង ការផ្តល់សេវាជំនួសឱ្យស៊ិនទ្រី ឡើយ ។ ការបញ្ចៀសនូវឯកាធិភាព ឬភាពផ្តាច់មុខលើការប្រមូលសំរាម និង ការងារសំអាត គឺជាបញ្ហាសំខាន់ ។
● ស្របពេលដែលលក្ខនិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ មិនទាន់ទទួលបានការអនុម័តនៅឡើយ ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់វានៅ មានអស្ថេរភាពនៅឡើយដែរ ។ លើសពីនេះទៀត រ.គ.ស.ភ នៅមានភាពខ្សោយយោងទៅដល់ទ្រព្យធន (គ្រឿងចក្រ និងឧបករណ៍ផ្សេងៗ) ធនធានមនុស្ស (គុណភាព និងបរិមាណបុគ្គលិក) និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ សាលាក្រុងបានធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចសន្យារវាងសាលាក្រុង និងក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី ហើយដែលបច្ចុប្បន្នអនុវត្តទៅលើ ការប្រមូលសំណល់ក្នុងតំបន់ NIP និងប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលានស្ទឹងមានជ័យ ។
● ការចាត់ចែងគ្រប់គ្រងការប្រមូលសំណល់ និងការងារសំអាតដែលកំពុងធ្វើដោយក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី និង រ.គ.ស.ភ ក្នុងក្រុងទាំងមូល គឺជាការងារលំបាក ។ ប្រព័ន្ធសំរាប់ការត្រួតពិនិត្យ និងអង្កេត លើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង គួរតែបង្កើតឡើង ។</td></tr>
<tr><td>១៣. ដៃគូឯកជន និងសាធារណៈ</td><td colspan="2">ផ.យ.គ្រ.ស.រ ផ.ស[៤] បានចង្អុលបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ អំពីកិច្ចសន្យាសិទ្ធិផ្តាច់មុខរយៈពេល ៤៦ ឆ្នាំ លើការគ្រប់ គ្រងសំណល់រឹងជាមួយក្រុមហ៊ុនឯកជន មានបញ្ហាមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ ។
● ការដេញថ្លៃ និងការដាក់តម្លៃប្រកួតដោយតម្លាភាពលើសេវាដែលបានចុះកិច្ចសន្យាមិនត្រូវបានអនុវត្តឡើយ ។
● សកម្មភាពសេវា និងតម្លៃនៃការងាររបស់អ្នកម៉ៅការឯកជន មិនត្រូវបានប្រកួតប្រជែង និងអង្កេតដោយស្ថាប័ន ទទួលខុសត្រូវសាលាក្រុង ។
● អ្នកម៉ៅការមិនបានទទួលខុសត្រូវចំពោះអតិថិជន និងអ្នកជាវ លើស្តង់ដា និងបញ្ហាផ្សេងៗដែលខ្លួនបានធ្វើនោះ ឡើយ ។

បន្ថែមទៅលើបញ្ហាកិច្ចសន្យាដែលបានបញ្ជាក់ពីខាងលើ ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ និងចាត់ចែងគ្រប់គ្រងរបស់សាលាក្រុង លើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង នៅមានភាពខ្សោយ ដូចមានរៀបរាប់ខាងក្រោមនេះ ។
● ពុំមានទិន្នន័យគោលចាំបាច់សំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់រឹងទេ ដូចជាទិន្នន័យអត្រាប្រជាជនដែលមិនបានទទួលសេវា ប្រមូលសំរាម ទិន្នន័យស្តីពីគុណភាពសំណល់ចាក់ចោលតាមប្រភពបង្កើតនិមួយៗ តាមខ័ណ្ឌនិមួយៗ ឬតាម ក្រុមហ៊ុននិមួយៗ ។ ជាងនេះទៀត ប្រព័ន្ធប្រមូលទិន្នន័យក៏មិនត្រូវបានបង្កើតដែរ ។</td></tr>
</table>

មុខបច្ចេកទេស		ខណ្ឌក្នុងក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៤)	ខណ្ឌជាយក្រុង (ខណ្ឌទាំង ៣)
		● ដោយសារកង្វះខាតទិន្នន័យគោល ឯកតាតម្លៃនៃផ្នែកបន្ទាប់បន្សំនិមួយៗលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង (ដូចជាការប្រមូលសំណល់ ការប្រមូលទឹកស្អុយ ការចាក់ចុងក្រោយ) មិនត្រូវបានដឹងឡើយ ។ ● សាលាក្រុង មិនបានត្រួតពិនិត្យ ឬចាត់ចែងគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការណ៍ការងាររបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជនលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ហើយក៏ពុំមានផ្នែកណាដែលត្រូវធ្វើការងារនេះដែរ ។ ហើយក៏មានការខ្វះខាតលើមុខងារក្នុងការទទួលការប្តឹងមិនពេញចិត្តពីសំណាក់ប្រជាជនដែរ ។ ដូចបង្ហាញពីខាងលើ ការចងក្រងទិន្នន័យគោលលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងការបង្កើតនូវកំរងទិន្នន័យមូលដ្ឋានគឺជាការចាំបាច់បន្ទាន់ ។	
	១៤. ការកសាងសមត្ថភាព	● យោងតាម ផ.យ.គ្រ.ស.រ ផ.ស កម្មវិធីខ្លះៗត្រូវបានធ្វើដោយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និងណូរ៉ាដ សំរាប់រយៈពេល ៥ឆ្នាំ ដើម្បីពង្រឹង ស.ក.ភ.ព និង រ.គ.ស.ភ ។ ទោះបីជាស្ថាប័នទាំងនេះនៅមានភាពខ្សោយ ការអភិវឌ្ឍន៍រចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់បច្ចុប្បន្នរបស់ខ្លួន ត្រូវការឱ្យមានការជួយជ្រោមជ្រែងយ៉ាងច្រើន ។ ● ទោះបីជារចនាសម្ព័ន្ធរបស់ រ.គ.ស.ភ ត្រូវខានអភិវឌ្ឍន៍ក៏ដោយ ក៏សេវារបស់រដ្ឋាករនេះគ្របដណ្តប់តែត្រឹម ២,១% នៃចំនួនប្រជាជនក្នុងក្រុង និងហាក់ដូចជាពុំឃើញមានប្រតិបត្តិការណ៍អ្វីសោះនៅឯទីលានស្ទឹងមានជ័យ ប៉ុន្តែគឺទីលានចាក់ចំហរដដែល ។ ទោះបីជាលក្ខនិកៈរបស់ រ.គ.ស.ភ បានចែងថា ការអង្កេតលើសំណល់រឹង និងសំណល់រាវ របស់ក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មឯកជន គឺជាកិច្ចការមួយរបស់ រ.គ.ស.ភ ក៏ដោយ ក៏ រ.គ.ស.ភ មិន បានចាត់ចែងគ្រប់គ្រង ឬត្រួតពិនិត្យការងារគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្នុងទីក្រុងដែលធ្វើដោយក្រុមហ៊ុនឯកជនឡើយ។ ● ជាសន្និដ្ឋាន ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សរបស់ រ.គ.ស.ភ បន្តទៀតមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីឱ្យ រ.គ.ស.ភ អាចប្រតិបត្តិការណ៍ និងត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងសំរាប់ក្រុងភ្នំពេញដោយចីរភាព និងខានត្រឹមត្រូវ។ ការទទួលបានចំណេះដឹងលើផ្នែកប្រមូលសំរាម និងសេវាសំអាត និងប្រតិបត្តិការណ៍នៅទីលាន គឺជាការសំខាន់សំរាប់វត្តមានរបស់អង្គភាព ។ ការទទួលបានចំណេះដឹងនេះអាចជួយផ្តល់ដល់ រ.គ.ស.ភ ឬអង្គភាពផ្សេងទៀតនៅក្នុងការទទួលខុសត្រូវរបស់សាលាក្រុងសំរាប់ចំណេះដឹងលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង និងត្រួតពិនិត្យការងារ នេះឱ្យខានត្រឹមត្រូវ ដែលជាការទទួលខុសត្រូវចំបងរបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជន ។ ហេតុនេះដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ធនធាន មនុស្សរបស់ រ.គ.ស.ភ ហើយចំណុចអាទិភាពគួរតែដាក់ជូនលើការទទួលបាននូវចំណេះដឹងស្តីពីការប្រតិបត្តិការណ៍លើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ។ ● ម៉្យាងវិញទៀត សេវាប្រមូល ត្រួតពិនិត្យ អង្កេត និងប្រតិបត្តិការណ៍ទីលានគួរតែជាការទទួលខុសត្រូវរបស់អង្គភាពដាច់ពីគ្នា ពីអង្គភាពប្រតិបត្តិ តួយ៉ាងដូចជា រ.គ.ស.ភ ។ វាមានសារៈសំខាន់ចាំបាច់សំរាប់សាលាក្រុង ក្នុងការបង្កើតសកម្មភាពខាងលើនេះឱ្យខានឆាប់រហ័សតាមដែលអាចធ្វើបាន ។	
	១៥.ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ	● មូលដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុរបស់ រ.គ.ស.ភ មានភាពខ្សោយ ជាក់ស្តែងគឺមានដល់ ៧០% នៃចំណូលដែលអាស្រ័យលើតម្លៃចាក់សំណល់ដែលបង់ដោយក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី ។ ចំណូលសរុបក្នុងឆ្នាំ ២០០២ មាន ១៥៩.០០០ ដុល្លា និងពុំមានហិរញ្ញវត្ថុគាំទ្របន្ថែមពីសាលាក្រុងចំពោះ រ.គ.ស.ភ ឡើយ ។ ការសងលើប្រាក់កម្ចី និងការប្រាក់ ក្នុងឆ្នាំ ២០០២ មានប្រហែល ២២.០០០ ដុល្លាសហរដ្ឋ ។ សមតុល្យចំណូល និងចំណាយប្រចាំឆ្នាំពុំមានបញ្ហា ទេ ប៉ុន្តែរដ្ឋាករនេះពុំមានថវិការសំរាប់ទិញគ្រឿងចក្រ និងរថយន្តថ្មីៗ ឬដើម្បីធ្វើការកែលំអទីលានចុងក្រោយ ទេ ។ សូម្បីតែថវិកាសំរាប់ប្រតិបត្តិការណ៍ និងថែទាំទ្រព្យធនដែលមានស្រាប់ក៏មានលក្ខណៈយ៉ាប់យ៉ឺនដែរ ។ ● ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់សាលាក្រុងក៏មានសភាពធ្ងន់ធ្ងរដែរ ។ ចំណូលសរុបប្រចាំឆ្នាំ ២០០២ មាន ២៦,៦៣ពាន់លានរៀល (ប្រហែល ៦,៩៤ លានដុល្លាសហរដ្ឋ) ដែលមានការតានតឹងក្នុងការឧបត្ថម្ភធនលើការងារគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងរបស់ រ.គ.ស.ភ ។ ● តំបន់ដែល រ.គ.ស.ភ ផ្តល់សេវាប្រមូលសំរាម នៅមានកំណត់ ។ មកទល់ឆ្នាំ ២០០៣ សេវាប្រមូលរបស់ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី មាន ១៣០.០០០ ផ្ទះ និងស្ថាប័ន ហើយដែល រ.គ.ស.ភ មានតែ ៣.៤០០ (២,១%) ។ ជាងនេះទៀត តំបន់ផ្តល់សេវារបស់ រ.គ.ស.ភ ភាគច្រើនជាតំបន់លំនៅដ្ឋាន ហើយដែលថ្លៃប្រមូលសំរាម សំរាប់ជាង ៣.២០០ ផ្ទះ មានតែ ១ដុល្លា/ខែ ប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះបីជា រ.គ.ស.ភ ប្រមូលថ្លៃនេះពីអ្នកទទួល	

មុខបច្ចេកទេស	ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៤)	ខ័ណ្ឌជាយក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៣)
	ផលក្នុងតំបន់នេះទាំងអស់គ្នាក៏ដោយ ក៏ប្រាក់ចំណូលបានត្រឹមតែ ៤.៣០០ ដុល្លា សហរដ្ឋក្នុងមួយខែដែរ ។ ការប្រមូលថ្លៃសំរាមជាមធ្យមក្នុងមួយខែ ក្នុងឆ្នាំ ២០០២ មានប្រហែលជា ២.៥៦០ ដុល្លា ដូច្នេះអត្រានៃការប្រមូលថ្លៃនេះ មាន ៦០% នៅក្នុងតំបន់ NIP ។ យោងតាមនេះ មិនត្រឹមតែការទិញរថយន្តថ្មីៗនោះទេ សូម្បីតែថវិកាសំរាប់ការងារថែទាំរបស់ខ្លួន ក៏ជួបការលំបាកដែរ ។ ● រចនាសម្ព័ន្ធពន្ធបច្ចុប្បន្នសំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់ក្រុង ត្រូវបានកំណត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងរវាង រ.គ.ស.ភ ស៊ិនទ្រី និងសាលាក្រុងភ្នំពេញ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះគួរតែពិនិត្យសារឡើងវិញដើម្បីរៀបចំទៅលើការចំណាយបន្ថែម ប្រសិនបើមានការអភិវឌ្ឍន៍ លើទីលានចាក់សំរាមថ្មី និងដើម្បីជួយជំរុញដល់ប្រព័ន្ធសេវាគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងរបស់ រ.គ.ស.ភ ដើម្បីអាច អនុវត្តទៅបានដោយប្រសិទ្ធិភាព ។ ● រចនាសម្ព័ន្ធពន្ធត្រូវតែមានការសំរបសំរួលចាប់តាំងពីទស្សនៈលើសមភាព ។ សំណល់តាមផ្ទះ និងតាមស្ថាប័ន ត្រូវបានធ្វើចំណាត់ប្រភេទយ៉ាងទូលំទូលាយ អាស្រ័យទៅនឹង បរិមាណ និង ឬប្រភេទសំណល់ ហើយនិងតម្លៃដែលត្រូវដាក់សំរាប់ចំណាត់ប្រភេទនិមួយៗ ។ ដើម្បីឱ្យមានភាពកាន់តែច្បាស់លាស់ទៅតាម "ផលប្រយោជន៍នៃការបង់ថ្លៃ" គោលការណ៍ ការធ្វើចំណាត់ប្រភេទឱ្យបានហ្មត់ចត់ គួរតែត្រូវបានពិចារណា ។ ● បច្ចុប្បន្នក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី បានគិតប្រាក់ថ្លៃសំរាម ចូលទៅក្នុងវិក័យប័ត្រថ្លៃភ្លើងអគ្គិសនី ។ ប៉ុន្តែក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី បានបង្កើតថ្លៃនេះដោយផ្អែកតាមការសិក្សាផ្ទាល់របស់ខ្លួន ហើយបញ្ជូនវិក័យប័ត្រនេះទៅឱ្យអតិថិជនដោយមិន មានការព្រមព្រៀងពីពួកគាត់ឡើយ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យមានការប្តឹងផ្តល់មិនពេញចិត្ត និងមិនបង់ថ្លៃវិក័យប័ត្រជា ច្រើនទៀតផង ។ ដើម្បីកែលំអលើអត្រានៃការប្រមូលថ្លៃនេះ តម្លៃសេវាប្រមូលសំរាមគួរតែគិតដោយផ្អែកលើ កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី និងអតិថិជន ។ ● ក្រុងភ្នំពេញចែកចេញជា ៧ខ័ណ្ឌ ហើយដែលមាន ៧៦សង្កាត់ ដែលចាត់ថាជាផ្នែកតូចជាងគេក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល ។ ប្រសិទ្ធិភាពនៃប្រព័ន្ធប្រមូលថ្លៃសំរាមនេះ អាចនឹងធ្វើដោយមានកិច្ចសហការជាមួយសង្កាត់ ដែលគេជឿថាអាចនឹងមានភាពប្រសើរឡើង ។ ● តម្លៃចាក់ចោលរបស់ស៊ិនទ្រីបច្ចុប្បន្នមានប្រហែលជា ០,៥ ដុល្លាក្នុងមួយតោនសំរាម ហើយនៅពេលដែលទីលានថ្មីត្រូវបានសាងសង់រួច វានឹងត្រូវបង់ ០,៧៥ ដុល្លាក្នុងមួយតោនសំរាម ។ ប៉ុន្តែក្នុងលក្ខណៈជាទីលានបច្ចេកទេស តម្លៃប្រតិបត្តិការណ៍ទឹមនេះមិនអាចដំណើរការទីលានទៅបានទេ ដូច្នេះចាំបាច់ត្រូវធ្វើការពិនិត្យនូវតម្លៃចាក់នេះសារឡើងវិញ ។	
	● យោងទៅតាមស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងររបស់សាលាក្រុង និង រ.គ.ស.ភ ជាក់ស្តែងការផ្គត់ផ្គង់ហិរញ្ញប្បទានដោយខ្លួនឯងសំរាប់ធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មី គឺមិនអាចមានលទ្ធភាពទៅរួចនោះឡើយ ។ ដោយយោងទៅដល់ការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ប្រទេស ឬទីក្រុងនេះ គួរតែទទួលខុសត្រូវលើការបែងចែកថវិកាឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបានទៅលើផ្នែកនេះ ប៉ុន្តែជំនួយថវិកាមកពីប្រទេសជាម្ចាស់ជំនួយ ឬស្ថាប័នអន្តរជាតិ គឺមិនអាចជៀសរួចឡើយសំរាប់រៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដ៏ត្រឹមត្រូវនេះ ដោយសារតែកង្វះខាតហិរញ្ញវត្ថុរបស់ប្រទេស ឬ ក្រុងភ្នំពេញនេះ ។	
១៦. អប់រំសាធាណៈ និងកិច្ចសហការ	● និរន្តរភាពនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងមិនអាចទទួលបានឡើយបើគ្មានការយល់ដឹងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងគ្មានកិច្ចសហការពីប្រជាជន ។ អាជ្ញាធរគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនៅតាមបណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍បានព្យាយាមបង្កើនចំណេះដឹងសាធារណៈ និងស្វែងរកការគាំទ្រសហការពីសំណាក់ប្រជាជនតាមមធ្យោបាយជាច្រើន ។ សកម្មភាពទំនាក់ទំនងសាធារណៈនេះ គឺឃើញមានការលំបាកនៅក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ។ ● តាមរបាយការណ៍ឱ្យដឹងថា ក្រុមហ៊ុនស៊ិនទ្រី ជាក្រុមហ៊ុនផ្តាច់មុខលើការផ្តល់សេវាប្រមូលសំណល់ និងសំអាតក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ប្រើប្រាស់ទឹកប្រាក់ចំនួន ១០០.០០០ដុល្លាសហរដ្ឋ សំរាប់ធ្វើសកម្មភាព PR ។ ប៉ុន្តែមិនបានទទួលការសហការឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ពីសំណាក់ប្រជាជនសំរាប់ការចាក់សំណល់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវឡើយ ។ ● ដើម្បីកាត់បន្ថយនូវការពង្រាយសំណល់ និងបង្កើនប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការប្រមូល ចាំបាច់ត្រូវបង្កើតបទបញ្ញត្តិលើការចាក់ និងលើកស្ទួយយុទ្ធនាការអប់រំសាធារណៈក្នុងន័យផ្សព្វផ្សាយបទបញ្ញត្តិទាំងនេះតាមរយៈការប្រឹងប្រែងចូលរួមរបស់សាលាក្រុង និងសាធារណៈជន ។	

<table>
<tr><th colspan="2">មុខបច្ចេកទេស</th><th>ខ័ណ្ឌក្នុងក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៤)</th><th>ខ័ណ្ឌជាយក្រុង (ខ័ណ្ឌទាំង ៣)</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td colspan="2">• យោងតាមលទ្ធផលលើការស្ទង់មតិសាធារណៈ: ការយល់ដឹងរបស់ប្រជាជនលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនៅមិនទាន់បានជ្រៅជ្រះនៅឡើយទេ ។ ប្រជាជនជាច្រើនបារម្ភចំពោះបញ្ហាពង្រាយសំរាមដែលធ្វើឱ្យខាត់បង់ដល់សោភ័ណភាពទីក្រុង ប៉ុន្តែពួកគាត់មិនបានដឹងច្រើនអំពីតួនាទីសំខាន់ដែលពួកគាត់ត្រូវធ្វើចំពោះការកាត់បន្ថយបរិមាណសំរាម និងការកែច្នៃសំណល់ឡើយ ។
• ដើម្បីរក្សាទីក្រុងឱ្យមានសោភ័ណភាពស្អាតល្អ និងដើម្បីអភិរក្សបរិស្ថានអនាម័យ ការចូលរួមសហការពីសំណាក់ប្រជាជនគឺជារឿងជៀសមិនផុតឡើយ ។ អាជ្ញាធរត្រូវតែធ្វើសកម្មភាព PR ឱ្យខានសកម្ម ។</td></tr>
<tr><td></td><td>១៧. ការគ្រប់គ្រងសំណល់គ្រោះថ្នាក់</td><td colspan="2">• អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងខានកំណត់នូវបញ្ញត្តិជាមូលដ្ឋានសំរាប់គ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ រួមទាំងសំណល់ឆ្លងផងដែរ ប៉ុន្តែស្តង់ដា និងគោលការណ៍ណែនាំមិនទាន់បានអភិវឌ្ឍន៍នៅឡើយ ទោះបីជាជាក់ស្តែងវាត្រូវការសំរាប់ការងារត្រួតពិនិត្យ និងធ្វើនិយ័តកម្មការគ្រប់គ្រងសំណល់នេះក៏ដោយ ។
• ទីលានឯកជនសំរាប់ចាក់សំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមដោយក្រសួងបរិស្ថាន និងត្រូវ បានសាងសង់ក្នុងស្រុកអង្គស្នួលដោយក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្ម សារ៉ាំ ប៉ុន្តែការត្រួតពិនិត្យមិនមានគ្រប់គ្រាន់ឡើយ ។ មន្ទីរពេទ្យសំខាន់ៗមួយចំនួនមានឡសំរាប់រំលាយសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ ប៉ុន្តែភាគច្រើនមិនបានដំណើរការល្អទេ ដោយសារបញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ និងបច្ចេកទេស ។
• ក្រសួងឧស្សាហកម្មបានចេញប្រកាសសំរាប់ធ្វើការអង្កេត ដែលតំរូវឱ្យរោងចក្រធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់របស់ខ្លួន និងធ្វើការណែនាំឱ្យពួកគាត់ធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម និងចាក់សំណល់ទាំងនោះឱ្យខានត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែការអនុវត្តន៍ប្រកាសនេះនៅមានភាពខ្សោយ ។
• ក្រុមសិក្សាខានសិក្សាលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងនៅតាមបណ្តាស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រចំនួន ៤១កន្លែង និងបានរកឃើញថា រាល់ស្ថាប័នទាំងនោះបានដឹងថាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវបានធ្វើនិយ័តកម្មដោយច្បាប់ ។
• បុគ្គលិកធ្វើការនៅតាមស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្របានយល់ដឹងអំពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ និងហានិភ័យដែលបណ្តាលមកពីសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬសំណល់ឆ្លង ។ ស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រភាគច្រើនបានចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ប្រឆាំងនឹងការឆ្លងនេះ និងបានប្រមូលញែកសំណល់ទាំងនេះទុក នៅក្នុងបរិវេណរបស់ខ្លួន ។
• បរិមាណនៃការញែកចំណាត់ប្រភេទសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬឆ្លង នៅមានកំរិតទាប ។
• ស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រជាច្រើនមិនបានរាយការណ៍អំពីសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ទេ ។ ទាំងនេះបង្ហាញនូវកង្វះខាតស្មារតីភ្ញាក់រលឹកលើអត្ថន័យ លក្ខណៈ និងការកំណត់អំពីសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។
• ស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្រជាច្រើនបានឆ្លើយថា លក្ខណៈនៃការចាក់សំណល់ឆ្លងដែលបានប្រមូល ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ មិនទាន់ជាទីពេញចិត្តទេ ។ សំណល់ឆ្លង ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ត្រូវបានញែកចេញពីសំណល់ក្រុងទូទៅ នៅពេលប្រមូល ហើយត្រូវបានរំលាយក្នុងឡ ឬត្រូវបានប្រគល់ជូនទៅឱ្យអ្នកម៉ៅការឯកជនដើម្បីធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្ម ។ មានអ្នកខ្លះខានប្រាប់ថា អ្នកម៉ៅការបានលាយសំណល់ឆ្លង ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ជាមួយនឹងសំណល់ក្រុងទូទៅក្នុងពេលប្រមូល រួចយកទៅចាក់រួមគ្នានៅទីលានចុងក្រោយតែម្តង ។ ស្របពេលដែលគ្មានវិធាការធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មសំណល់ឆ្លង ឬសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់នៅឯទីលានទេ សុខភាពប្រជាជន និងបរិស្ថានក៏ត្រូវបានរងការគំរាមកំហែង ។
• ស្ថាប័នវេជ្ជសាស្ត្របានថ្លែងថា គាត់បានត្រៀមរួចជាស្រេចនូវការសហការជាមួយរដ្ឋាភិបាល និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានលើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រឱ្យខានត្រឹមត្រូវ ។ ប៉ុន្តែពួកគាត់ភាគច្រើន ក៏បានឆ្លើយថាពួកគាត់ត្រូវការឱ្យមានការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ និងបច្ចេកទេសពីរដ្ឋាភិខាល
ដើម្បីប្រែក្លាយប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រឱ្យ ខានត្រឹមត្រូវនេះឱ្យទៅជាសកម្មភាពជាក់ស្តែង ។</td></tr>
</table>

2.3.3 បញ្ហាបច្ចុប្បន្នពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

បញ្ហាខាងក្រោមនេះត្រូវបានសង្ខេបដោយផ្អែកទៅតាមស្ថានភាពនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងបច្ចុប្បន្នក្នុងភ្នំពេញ ។

a. ការពង្រីកសេវាប្រមូលសំរាម

សាលាក្រុងភ្នំពេញបានផ្តល់កិច្ចសន្យាលើការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងក្រុងដល់ក្រុមហ៊ុនឯកជនផ្អែកតាមកិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់សិទ្ធិផ្តាច់មុខ ។ ប៉ុន្តែដោយសារថាសេវាប្រមូលរបស់ក្រុមហ៊ុនឯកជនមានកំរិតតែចំពោះតំបន់ដែលអាចផ្តលផល់ចំណេញបាននោះ ទើបតំបន់ដែលពុំបានទទួលសេវានេះមានច្រើនគួរសមដែរ ។ តំបន់ទាំងនេះភាគច្រើនជាតំបន់សំណង់អនាធិបតេយ្យដែលជាលំនៅដ្ឋានសំរាប់អ្នកក្រក្នុងទីក្រុងហើយដែលពិបាកក្នុងការចេញចូល ដោយសារតែមានផ្លូវតូចចង្អៀត ។ ហើយតំបន់ទាំងនេះថិតនៅជុំវិញទីក្រុងដែលមានដង់ស៊ីតេទាប និងសេវាប្រមូលសំរាមមិនត្រូវបានអនុវត្តដោយមានប្រសិទ្ធិភាពឡើយ ។

ចេញពីចំណុចអភិរក្សបរិស្ថានទីប្រជុំជន តំបន់ដែលគ្មានសេវាប្រមូល និងតំបន់ដែលមានសេវាតិចតួចមិនគ្រប់គ្រាន់ចាំបាច់ត្រូវតែលប់បំបាត់ចោល ។ រាល់អ្នករស់នៅក្នុងក្រុងទាំងអស់មានសិទ្ធិស្មើៗគ្នាក្នុងការទទួលបាននូវសេវាសាធារណៈហើយ ដែលសាលាក្រុងមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការធានាចំពោះការផ្តល់សេវាទាំងនេះ ។

b. ការជៀសវាងប្រព័ន្ធអាស្រ័យស្ថាប័នឯកជន

ក៏ដូចជាអគ្គិសនី និងទឹកដែរ ការប្រមូលសំណល់គឺជាសេវាសាធារណៈមួយដែលមានសារៈសំខាន់ដល់ជីវិតក្នុងក្រុង ។ ដូច្នេះការបញ្ឈប់បណ្តោះអាសន្ននៃសេវានេះអាចបណ្តាលឱ្យមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំង អាចថាជាការបញ្ឈប់មុខងាររបស់ទីក្រុង ។ ស្របពេលដែលសេវាប្រមូលសំរាមក្នុងភ្នំពេញបច្ចុប្បន្នធ្វើឡើងដោយក្រុមហ៊ុនឯកជនផ្តាច់មុខ ទីក្រុងនេះអាចនឹងជួបនូវស្ថានភាពវិបត្តិដូចជាថាអាចមានបញ្ហាកើតឡើងដោយយថាហេតុ តួយ៉ាងក្រុមហ៊ុនឯកជនត្រូវក្ស័យធន ។ សាលាក្រុងភ្នំពេញត្រូវចាត់វិធានការដើម្បីបញ្ចៀសនូវប្រព័ន្ធនេះដែលអាស្រ័យតែទៅលើស្ថាប័នឯកជន ។

c. ការធានាដល់ទីលានថ្មីចាក់ចុងក្រោយ

ក្រុមសិក្សាខានធ្វើការប៉ាន់ស្មានទីលានចាក់សំរាមស្ទឹងមានជ័យដែលជាទីលានតែមួយគត់ ដែលអាចផ្ទុកសំរាមបានតិចជាងតែ ២ឆ្នាំ ទៀតប៉ុណ្ណោះ ។ ហេតុនេះការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មីគឺជាករណីចាំបាច់ និងបន្ទាន់ ។

d. ការពង្រីកអាយុកាលរបស់ទីលានដែលមានស្រាប់

ដូចមាននៅក្នុងការរៀបចំផែនការ ការរៀបចំគំរោង និងការសាងសង់ទីលានថ្មីត្រូវការពេលវេលា ៣-៤ឆ្នាំ ឯអាយុកាលនៃការផ្តល់សេវារបស់ទីលានស្ទឹងមានជ័យ មានមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ (តិចជាង ២ឆ្នាំទៀតប៉ុណ្ណោះ) ។ ដូច្នេះវិធានការបន្ទាន់មួយត្រូវតែយកមកអនុវត្តឱ្យខានរហ័សតាមដែលអាចធ្វើបាន ដើម្បីពន្យាអាយុកាលរបស់ទីលានដែលមានស្រាប់នេះ ។ ក្នុងខណៈដែលទីលានស្ទឹងមានជ័យនេះជាទីលានចាក់ចំហរ បរិស្ថាននៅទីនោះមានសភាពលំបាក ដូចជាខ្លិនអាក្រក់ ផ្សែងបណ្តាលមកពីភ្លើងឆេះទីលាន និងការរាយប៉ាយនៃសំរាម គឺជាបញ្ហារាល់ថ្ងៃ ។ ដើម្បីទទួល បានការយល់ដឹងពីអ្នកស្រុកដែលនៅទីនោះ យោងតាមការអភិវឌ្ឍន៍ទីលានចាក់សំរាមថ្មីវាជាការងារបន្ទាន់ដែលត្រូវកែ លំអបរិស្ថានទីនេះឱ្យខានប្រសើរ ។

e. ការលើកស្ទួយដល់គោលការណ៍ 3Rs

កាត់បន្ថយ ប្រើប្រាស់ឡើងវិញ និងកែច្នៃ（3Rs）គឺជាគោលការណ៍គ្រឹះនៃការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹងដែលត្រូវបានយកមកអនុវត្តនៅពាសពេញពិភពលោក ។ ដូចបានបញ្ជាក់ពីខាងលើមកហើយ សមត្ថភាពផ្ទុករបស់ទីលានក្នុងក្រុងភ្នំពេញមានមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ហើយការធានាដល់ការបង្កើតទីលានចាក់សំរាមថ្មីគឺជាបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរបន្ទាន់ ។ ទោះជាមានទំហំតិចតួចក៏ដោយដើម្បីពង្រីកអាយុកាលចាក់របស់ទីលានដែលមានស្រាប់ ការកាត់បន្ថយបរិមាណបង្កើតសំណល់គឺជាកត្តាសំខាន់ នៅក្រោមស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុដ៏តានតឹងដូច្នេះ ។ ជាងនេះទៀត ការសិក្សាបានបង្ហាញថា ៧០% នៃសំណល់ក្នុងក្រុងជាសំណល់ដែលអាចធ្វើជីកំប៉ុស្តបាន ដូចជាសំណល់តាមផ្ទះ តាមសួនច្បារក្នុងផ្ទះ និង ២៤% ទៀត ជាសំណល់អាចកែច្នៃ បានដូចជា ក្រដាស ប្លាស្ទិច លោហៈ និងដប ។ ហេតុនេះវាជាការចាំបាច់ណាស់ក្នុងការកាត់បន្ថយបរិមាណសំណល់តាម រយៈការលើកស្ទួយដល់សកម្មភាពកែច្នៃអោយបានសកម្មខ្លាំងក្លាឡើង ។